

°
Případ I.
Počestný Andrej Babiš

2002
Venovanie

Táto knižku venujem Andrejovi Babišovi.

O B S A H

Pod'akovanie:

Ďakujem všetkým :a podporu a pomoc pri vyjde ni tejto knily.

Osobitne ďakujem spoločnosti Computer Club Nitra, Mladej

Fronte Dnes, Českej televízii a Tyzdemku Respekt.

Copyright: © Dušan Váiko, 2002
 Vydavateľ: FOTO Badinka, s.r.o., Zvolen
 Grafická úprava: Jaroslav Badinka Náklad: 1 500 ks
 Fotografie: ČTK, archiv, autor, MF Dnes

ISBN: 80-968830-0-3

Predslov	7
Úvod	10
Kapitola I.	
Andrej Babiš sa predstavil	12
Najbohatší Slovák prehovoril (reportáž týždenníka Plus 7 DNÍ)	15
Československý socialistický chemický komplex .	21
Kapitola II.	
Chemický magnát v Čechách	35
Od linojiv k predaju potravín	36
Tunel v Agrobhemii?	37

Kapitola III.	
Klaniár Andrej Babiš.....	48
Spolupráca s ŠtB.....	48
Babiš o svojich začiatkoch v Petrimexe	52
Petrimex - obchod so svetom	54
Biznis po slovenský	57
Vyhnanie z raja	58
100 miliónov na pád Mečiarovej vlády	62
Rakický zle vsadil.....	64
Ján Ducký	66
Odvolanie Rakického.....	66

Kapitola IV.	
Zloděj Babiš?	69
Krádež Agrofertu?	69
Trenčianska na cestách	73
Ducký sa vyhráza Babišovi.....	75
Duckého zmenky a vražda	75
Súd Petrimex vs. A. Babiš	82
Dohody o spoločnom podniku	87
Ukradnutie budov 'Agrofertu v Pralíe	91
Sedem splátok pre Rakického	93
Bianko Rakický ako bianko Ducký.....	93
O. F. I. - švajčiarski spolužiaci so slabosťou na Babiša.....	95
Ameropa - druhá O. F. I. na druhú	95

Kapitola V.	
Podvodník Babiš	108
Podvodná provízia na Nesterovo meno	108
Mesačný plat 120 tisíc českých konín.....	110
Tri trvalé pobyty? Nehnutelnosti	111
Vytunelovaný Petrimex	115
Nástup konkurzu	116
Deblokácie ruského dlhu.....	119

Záver.....	123
Doslov.....	124

Predslav

□D TIEŇOV K SVĚTLU

(Táiner skuločný príbeh Velkého Kombinátora)

Ked' sa na mňa obrátil môj mladší kolega - novinár Dušan Váľko s prosbou, aby som napísal krátky predslov do jeho knihy, zaskočilo ma to i potěšilo zároveň. Predslovy do knih predsa píšú dostoĳné osobnosti, ktoré už přestali tvorit' vlastné diela. A o čom je tá kniha, spýtal som sa prekvapene?! O najbohatšom Slovákovi, odpovedal mi autor. No dobré, přistal som však s podmienkou, že si to najskôr musím prečítať. Ako autor viacerých životopisov som mal obavy, že je to zas príbeh nějakého kladného hrdinu dnešnej doby, o ktorých sa dnes píšú pikantné, ale aj oslavné články v novinách a časopisoch. Už samotný názov knihy čosi naznačuje: „Počestný Andrej Babiš“. Reku, zase ďalšia mystifikácia. Novodobí zbohatlíci už nevedia, kam vrážať peniaze, a tak si najímajú tzv. dvorných spisovateľov, aby o ich výnimočnosti a veľkosti vytvárali za živa pomník. Kto má peniaze, má moc a kto má přitom moc peňazi, je kráľ. Čítal som v jednom zo súčasných magazínov o tomto skromnom „počestnom“ mužovi, ktorý nic je iba najbohatším Slovákovi (čo on zanovito popiera), ale ktorý je údajné i najbohatším človekom v Česku. Tak totiž tvrdí aj český bulvár. A loje už, milí budúci čitatelia tejto knihy, terno...

Úvod by mal byť krátky: a tak poďme k veci! Neviem, ako mám žánrovo kvalifikovať knihu Dušana Válka. Je to investigatívna reportáž? Fakty, ktoré autor zhromaždil s neuveriteľnou zarputilosťou a dôslednosťou, toto dielo zaraďujú do literatúry faktu. Ibaže - už samotný názov naznačuje, že ide o nadhľad, o zveličenie, ba až

0 satiru. Dušan Válko nás hneď po prvých stránkach utvrdzuje v tom, že onen „počestný“ kráľ je nahý. Poznáte rozprávku o cisárových nových šatoch? Isteže! Iba mne v tejto chvíli schádzajú na um mená ruských satirikov Ufa - Petrova. Keby počestný „pán“ Babiš nebol konkrétnou osobou a keby v knihe neboli jeho fotografie, mysleli by sme si, že je to novodobý Ostap Bender - Vefkolepý Kombinátor... Napokon, tento počestný muž, ako naznačuje autor tejto knihy, zbohatol akosi navzdory osudu, napriek tomu, že ani on sám to nechcel. Nášho „mystifikátora“ vymyslela táto paradoxná doba. Ona si ho vymodelovala na svoj obraz. A popri ňom vo Valkovej knihe definujú ďalší a ďalší „benderovci“ (tentoraz mám na mysli polovojenské tlupy, ktoré po 2. svetovej vojne rabovali na Slovensku

1 v Čechách, vraždili a tyranizovali civilné obyvateľstvo). Lebo fenomén „Počestný Andrej Babiš“ vojde do histórie nepochybne ako konkrétny fakt po- novembrovej privatizačnej „LÚPEŽE STOROČIA“. Novinár Dušan Válko nám ponúka možnosť dešifrovať, prečo sa to stalo, ako je to možné, že sa to všetko stalo. Jeho plejáda „lúpežných rytierov“, ktorých jedného po druhom predstavuje a odhaľuje v súvislostiach, vzťahoch a vzájomných vazbách, naznačuje, kde sa asi končí a začína koniec tohoto nelutostného, všetko dobré a živé požierajúceho pavúka. Pavúk - križiak

8

vťahuje do svojich sietí nás - ubohé muchy. A my sa trasieme. kedy prideme na rad. Nezávidím autorovi jeho budúcu slávu po

vyjdení tejto knihy. Dejiny dáva- jú mnohé príklady odvážnych autorov, ktorí trpkou zaplatili za svoju drzosť vysmievať sa mocným. Ako sa vraví - cintoríny sú plné nesmrteľných hrdinovi. Vzhľadom na to, že som o nejakú dekádu starší, chcel som poradiť autorovi: piš radšej o láske, o športe, o krásnych misskách, za to ti nikto nezrazí hlavu. Ale viem dobré, že Dušan Válko patrí k tým novinárom - reportérom, ktorí nič nedajú na opatrné poučenie a idú za svojim cieľom priamo - hlavou proti múru... A tak mu želim veľa šťastia. Lebo odvážnym šťastie praje! Ako zaželal volakedy Vajanský svojmu mladému básnickému druhovi - Ivanovi Kraskovi: Len tak ďalej - OD TIENŇOV K SVĚTLU!

Peter Štrelinger, publicista

(Redaktor viacerých slovenských denníkov a autor rozhlasových dokumentov, redaktor SRO)

9

Úvod

Žijeme v zaujímavej dobe...

Som rád, že som prítom. Od takzvanej Nežnej revolúcie prešlo už pomaly trinásť rokov a za ten čas mnoho Slovákov a

Čechov pochopilo, o čom bola celá revolúcia, o čom bol socializmus, a o čom je dnešný svet. Keď sa ich na to opýtate, odpoveď bude spravidla jednoznačná: O peniazoch! A presne o penia- zoch, s ktorými je spojená moc a opojenie z nej, je aj táto kniha.

Máme tu demokraciu, podnikanie, voľný slobodný trh. Prítom sa usilujeme o vstup do zväzku európskych štátov, ktorý voľný trh pre malých a stredných pod- nikateľov istým spôsobom obmedzuje. Pre veľkých ponuka rozkvet a malých potláča. Běžný občan sice môže cestovať, môže podnikat', môže slobodne volit', avšak na všetko potrebuje peniaze. Něžná revolúcia bola základným krokom k premene politicko-ekono- mického systému v bývalom Československu. Politika dodnes hýbe občanmi oboch krajín. Politika sa však stala pre úzku skupinu prostriedkom k zbohatnutiu. Nepoznám súčasného vrcholového politika, ktorý by nebol bohatý. Daňové a majetkové priznania sú jednou vecou a realita druhou.

Ludia, ktorí sa dostali do politiky veľmi dobré a v dostatočnom predstihu vedeli, že s politickou zmenou prídu k majetkom. Zatiaľ čo po príchode komunis- tov k moci sa po 1948 roku zmena volala znárodnenie, dnes ju voláme privatizácia. Aby fungoval trhový systém, všetko musí mať svojho konkrétneho majiteľa, vlastníka. Vtedy nastáva súťaž a boj. Každý sa ťahá za vidinou zisku, vzniká kolotoč s názvom obchod. Pravicoví politici s obľubou hovoria, že najhorším hospodárom je štát. Ja hovorim: Nie štát, ale ľudia...

A o ľuďoch, ktorí reprezentujú! to, o čom som vyššie písal, je aj táto kniha.

Autor

Kapitola L Andrej Babiš sa predstavil

Začiatkom tohto roka (2002) som si otvoril najpredávanejší bulvárny slovenský týždenník Plus 7 DNÍ a dočítal som sa v ňom o najbohatšom Čechovi, ktorým je Slovák Andrej Babiš. Právě tento nevýrazný muž v stredných rokoch ma natoľko zaujal, že mi nedalo uspokojit' sa len s príliš jednoduchým poznáním. ako je možné naplnit' jeden slovensko-český sen na americký spôsob. Za šesť, sedem rokov sa stal z pri- merne bohatého Slováka miliardár, ktorý to o sebe navyše netvrdí a dokonca to popiera. Fakt, že bol priemerne bohatý, treba chápať tak, že za socializmu sme poznajúc súčasné možnosti a kritériá, boli priemerne bohatí skoro všetci. Ak sme normálni, logicky zmyslajúci čestní ľudia, vieme povedať, že za šesť rokov sa nemôžeme stať miliardármi. Nová doba a možnosti priniesli aj neštandardné postupy. Život začal prúdiť oveľa rýchlejšie ako do roku 1989. Dokonca tak rýchlo, že ani naši politici a právniči nestíhali prispôbovať zákony a komplexnú legislativu priamoúmerne tejto rýchlosti. V mnohých prípadoch nielen nestíhali, ale nechceli stíhať. Každá diera totiž skôr ako získá záplatu, niečo prepustí. Aj preto, napriek tomu, že nikomu nezávidím, ba naopak prajem, neve- rím, že pri zbohatnutí Babišových firiem, respektive jeho vlastnom zbohatnutí, Andrej Babiš nikdy neurobil nič protizákonné, nikdy neurobil nič, čo by nebolo kóšer. Jednoducho neverím, že by Andrej Babiš nevyužil takpovediac neštandardné postupy.

Právě takto na mňa zapôsobil spomínaný článok, z ktorého podstatnú časť publikujem v knihe. Po jeho vyjdení nikomu zo slovenských žurnalistov (okrem dvoch výnimiek) nenapadlo položiť si otázku, prečo o Andrejovi Babišovi skoro nič nevieme. Prečo poznáme a stále píšeme len o takých boháčoch, ako je Jozef Majský, či nebohý Alexander Rezeš? Preto som sa rozhodol, že si na Andreja Babiša trošku posvietim...

Kľúčom k jeho súčasnému postaveniu je, samozrejme história. Petrimex, Maroko, Bratislava, Ženeva... Začal som sa pýtať. A na moje prekvapenie, bol zrazu Andrej Babiš pre mnohých veľmi

známou persónou. Keď to tak dnes spočítám, v súvislosti s Andrejom Babišom som oslovil viac ako šesťdesiat ľudí, navštívil som Prahu, Viedeň, Ženevu a pochodil Slovensko. Stal som sa aj terčom zaujmu anonymov, právnikov, ktorí chceli so mnou o tejto knihe komunikovať v zmysle mimosúdnej dohody. Pýtal som sa aj slovenských politikov, lebo práve tým je Babiš veľmi dobré známy. Niektorí z nich nad mojím písaním nechápavo vrteli hlavou a iní mi skladali telefóny. „*Pán Váľko, čo o mne mdlete v spojitosti s pánom Babišom napísať Ved'ja s nim nič nemám. Babiš žije svoj život v Pralíe a ja už osem rokov inde,*“ povedal mi v telefonickom rozhovore Anton Rakický, odmietajúci moje ďalšie pozvanie na spoločné stretnutie. Pán podnikateľ Rakický nebol jediný, ktorý si myslel, že som padnutý na hlavu a svojimi tvrdeniami chcel so mňa urobiť vlastne somára. Pritom práve Anton Rakický stvořil Andreja Babiša.

Povodne mala táto kniha vyjsť iba ako článok pre slovenský týždenník Moment, ktorý medzičasom zmenil svoju podobu a de facto zanikol. Už pri písaní deviatej strany som tušil, že na článok to nebude. V tom

ma však utvrdila až ďalšia epizoda, keď som sa clicel na Andreja Babiša opýtať šéfa Slovnaftu Slavomíra Hatinu. Zvolil som však vlastnú taktiku, lebo som tušil, že ma Hatina odmietne. Jeho hovorcovi Lubomírovi Žitňanovi, známému z informovania o stúpajúcich či klesajúcich cenách pohonných látok, som povedal, že chcem s pánom Hatinom hovoriť o jeho osobe a o podnikaní na Slovensku s tým, že pojde o príjemný zaujímavý imidžový rozhovor pre Moment. Akosi som však nepostrehol vlastnické prepojenie Slovnaftu na vydavateľstvo, ktoré Moment vydávalo. Hovorca Žitňan si totiž zavolať šéfredaktorku Táňu Veselú a jej zástupcu Emila Babina overujúci si tému pripravovaného rozhovoru. Keď sa však dozvedel, že téma je Andrej Babiš, zatelefonoval mi a vynadal mi, že som nereseriozny, a že keď by som na stretnutí s jeho šéfom začal otvárať iné, ako dohodnuté témy, ba priam tematiku Andrej Babiš, nešťítal by sa a pred samotným Hatinom by ma z miestnosti držiac pod krkom vyhodil, len by sa tak prášilo. Po mojom ospravedlnení sa som mu vysvetlil dôvod mojej taktiky, že som ju zvolil iba pre obavy z Hatinovho vyhýbania sa. Napokon sa tak aj stalo. Meno Andrej Babiš je pre slovenského „ropného magnáta“ tabu. O fakte, že by Slavomír Hatina na tému Andrej Babiš mal čo povedať, a bolo by toho naozaj veľa, sa dočítate hlbšie v knižke. Vtedy som však pochopil, že Moment mi článok publikovať nebude. A vznikla táto knižka.

Ak som na začiatku spomínal, že slovenskí žurnalisti nevenovali Andrejovi Babišovi patričnú pozornosť, tak by som rád spomenul dve výnimky. Ide o redaktorku Gabrielu Kalisku z denníka Pravda a Dášu

Matejčikovou z denníka SME. Obe na stránkach spomínaných denníkov rozoberali tvrdenia A. Babiša. Jedna sa zaoberala vilou, ktorú mal Babiš odkúpiť od bratislavského podsvetia a druhá zasa neplatením nájomného za byt na Dunajskej ulici v Bratislave, odkiaľ mal Babiša násilne vystáhnovať. Posledne-
vanej som ponúkol na publikovanie časť z rukopisu tejto

knižky. Po sérii článkov, ktoré napísala a mienke Babišových právnikov, ma však rázne odmietla.

Najbohatší Slovák prehovoril

(Reportáž týždenníka Plus 7 DNÍ):

Na prelome rokov 2001 - 2002 sa v susednej Českej republike odohrala jedna z najvýznamnejších privatizácií v samotnej histórii našich susedov, keď najväčší chemický podnik v bývalom Československu - Unipetrol, predala Zemanova vláda

Slovákovi, Andrejovi Babišovi. Len pre porovnanie: slovenský Slovnaftje približne len jednou tretinou českého Unipetrolu, zastávajúceho v českom chemickom reťazci dominantne postavenie. Dodnes nikto poriadne ani netušil, kto vlastne Andrej Babiš je, ako sa dostal do Čiech, kde „vyrástol“ a ako sa mu podařilo propracovať sa na takú významnú a vysokú pozíciu, akou zaradenie jeho firmy Agrolert Holding na druhú priečku v českej ekonomike po mlado-boleslavskej Škodovke nesporne je.

Najbohatší Slová

Z mladého šikovného obchodníka

Ročný obrat podnikov Andreja Babiša, ktorý odišiel do Čiech kvoli Mečiarovi, dosiaha takmer polovicu slovenského rozpočtu

Snovinári mi nerád Urt'va n nenávidí ozníením magnát.
Co jo lo ta slovo? Mami sa porieš do Slovák. Ule urito
níte hanlivé. To no- mám byť jo. Sítiče mi mal v člRin-
tnom obleku s hodinkami od Vacheron Comat. Ani tá
nepytáto m cenu, to je m mno najdrhšie. Okrem mo'ju,
samoirajme. V pohodí luxusních fi-rcmých prijektorov v
bratislavskej Jiv- ti Palis-idy ikovne upriami pozornosť

na soba. n nic nn doplky. Slovrtkn. kto- rtho mrtokto pornu.
snrdnjil medi de- smtích nnjohalsích n nnj-phvncjích
podmknUTov v čvskej republiko, minulý rok mu dokoucn
patrilo prvenstvo v nufai mnnoir rokn. Nenrá jachtu n
nehodí hrať golf do Dubaja ako jeho priateľin. Zo Slovenska
odšiel traker pred Medínuu rokini, dnes mít aj leské
obianstvo a nudí skupinu pro-pcrujO- cich spolnostn v
Te=škj republiko, klo-

Mojetný a bci domu?
Brat'Sim-e byva v luxu
tmim byle na Dunňikfj ulici.
Nejše v pšepchu?..iVirWv "m
na stli nofi-ony. te nechodím
hrtnolf «/o Hubaja ako moji
pnlieia. *

Právě preto, aby sa aj slovenská verejnosť mohla čo- to dozvedieť o hlavnom aktérovi spomínanej privatizácie, vyšli na Slovensku v januári tohto roka články v dvoch celoštátne pôsobiacich týždenníkoch. Ich obsah sa navzájom veľmi neodlišoval a v každom z nich sme mohli získať návod na to, ako sa môže naplniť jeden slovensko-český sen na americký spôsob.

sa stal jeden z najbo- hatších Slovák podnikajúcich v Čechách. Český týždenník Týden dokonca pred časom vyhotovil rebríček Top 10 najbohatších mužov v Českej repub- like, kde sa Andrej Babiš nachádza na prvej priečke. Do Českej republiky ho mata vyhnat' Mečiarova politika a lobby. „Zo Slovenska som odišiel v roku 1995. Vtedy

ni jnr
lil 1

Firma na Palisádach: Andrej Babiš sa chce zapojiť do privatizácie Istrachemu, aby svoje impérium rozšíril aj na Slovensko.

Z podniku sítbním'ho obchodu Petríniru ho -> bučili
»polti »jeho. «rum Autonom Hnckým nn iw- dosť
cheirickéj lobby v .Mečiarovom HZDS Odvoitrvil hu
uenerAlny riadilov Slov naštu Slavomir Intinn, *»f firmy
Duo-lo š.ern Joreť Kollitir. Sáf Sloven-»křio hoivAbu
Kutriknnt »i prvrt mkn Vikum Ko- Jiřioln ilai» Vairv'
Hu kicky ltol politiky n iku | non V npiidcll, »oi tu (ti
kal P. inbt 1» boln n" rnkoiit rmeno, * "pomi- um Di-
line" Hrnul »»ipn- »koy Hit nn airntkřif odpracovány
rokov. nln / (iliiu Inalo tiř tli dčřlodkř. iiruiřt nínř řiv

ko hlavu l'» decentbrovřj privaliMeit nujvau-lio
(řkoho jlineho chumli křho polnlku lřipctrl ho
utediu' nu" »lni korunovali :n noveho řekelni mne-
nitřn, klory ovřtdol chemicko impirium. druhé
nnjvřtřle ekonomicko /o»kupc- nto po mřdoholt-alat
tkej Skode Aulo Keř nn to Ink ve/me. HrnřMluvinitov
Andrejovi Mnbtivni pomohol k iřnitiu »utni Vladimř
Mi-řni Nidijř politic- k"řiu io-řiodiuiřlii, nooillMř l In
ili» řlčch n mol nu li) řiliřitř lřnjnoř u »vil) řir i-
luu/HřTm' mlř to řiii trim Břitři řvoju řudicnoř řit Ink
řuřvo nevidi Tvrđl, řo řin inkřl řriřiy rok /" »řrttdoalnlřl
řermit řlřnyřli »křll řholdřnuu Unř- řterol mřkl nřjřřv
ř'odu řřřrodnořo inřjřřku řupřutli »přlu » niřm řym
ř-i řantom Conoco u Vřř inřřřřřřř řořkřřli řorun

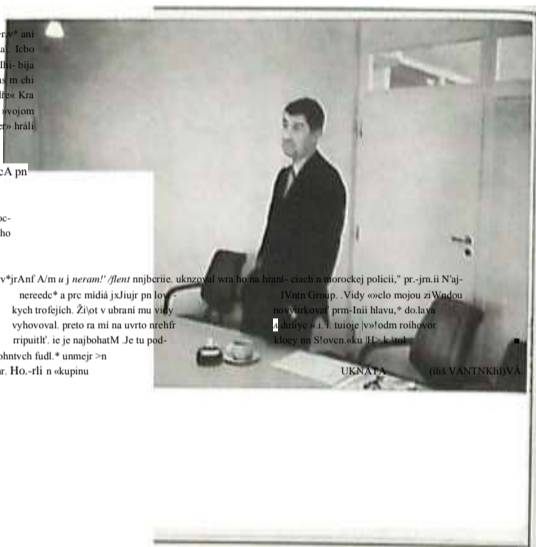

Čiech naozaj dostal pře zlé vztahy s mečiarovcami, avšak nie priamo kvôli vlastným, ale vďaka zlým vzťahom Rakického.

lj<:kn<ltiirRTiský

motivaci" je v inero Je so z ravnale O JOfiur: a pnter...
novob vy- jiv Nickr> *31 lan na scSe na- itv sa...
psum sel- fidi. klan prrdelne chodit hritngl- sie...
n na Malvku Ji *i tonto fu* a lmsu nedeprajem Obfiam chi
tt; mmo<w.ii). ie hrara aKa lenik. kutic v frchach sa dfo...
ge4E* IVn k roduVra kton vvti na plote kurtu a vo svojom
Jectai vltivi bodacu hoid; Wimbledonu S>n y deera hrati
tom* v S14"n Agrolnt |
STP: < K*a* t irr cH v: van tj)u. ►- n I sule dl
horniny prrdiccn klubu. * rea- I na "uzku. li aspA pn
dome nedaleko Prahy tenisovy dvorec. HF")
V ,zite, kif ako dolepti (Virmesa B ti i g * rodinu v
Maraku, jeho deera suplena v tmité dokona. ij * marse-
kym pncora Moulvem Ittchid im, I bratem "u"asmo ho
kr: ftn Mohamedi I Vybu. ovaha n pja • kr"rovkou
krvou
a nxlal.neroni na papim „Kof boh Inrovert: SVrtfii r>*jrAnf A/m u j nerami" flent najberic. ukazo...
nereede* a pre midá jslujr pn lo...
mocniji mul trakej chémie tvrdí ie ai-
port v Maraku mal „pokojný a pohodlný
liva Proietencia smodný na j,eko-
slovenský vpadob mu nevyhovuje. Nieje j statne vine bohatých fudi. * umnej>n
typom muin. ktorý cimnicko kupi a (ponorné Mryk thr. Ho. -fii n skupinu

snrinlisHr.ký

ekonomický komplex:

Aby sine bližšie pochopili, čo lo vlastne Petrimex bol, kto sú Frutkanič, Kollár, Hatina, Ducký, Mojžiš, či iné osoby, mali by sme vedieť, že Československo ako jedna krajina bolo v čase socializmu ekonomicko-hospodársky orientované najma na ťažký priemysel a chémiu. Okrem dominanty - zbrojárstva (Dubnica na Váhom, Martin, Delva, Brno, Plzeň), bol významným ekonomickým pilierom ČSSR chemický priemysel (Praha, Neratovice, Litvínov, Bratislava, Šala, Nováky). Na ne nadvázoval aj ľahký priemysel koža - guma - textil. Popri chémii bol dôležitým automobilový priemysel (Kopřivnice, Mladá Boleslav, Trnava), či oceliárstvo (Košice, Podbrezová, Vítkovice, Třinec). K tomu

přiraďme baníctvo (Ostrava, Prievidza - Handlová).

Chémia bola odvetvím, ktoré bolo nevyhnutne spojené s nákupom nerastných surovín zo zahraničia. A zahraničie je to najdôležitejšie z hľadiska importu a exportu a z hľadiska peňazí. V socialistickom Československu pre obchodovanie so zahraničím existovalo viacero podnikov zahraničného obchodu, známych ako pézedy. V jednom z takýchto podnikov - Petrimex - pracoval aj Anton Rakický.

Vysoký, urastený chlap, ktorý je dodnes považovaný za šedú etnicu Petrimexu na prelome 80. a 90. rokov. Anton Rakický je významnou postavou, bez ktorej by dnes Andrej Babiš nebol označovaný za chemického magnáta. V zahraničnom obchode pracoval necelých tridsať rokov a väčšina jeho kolegov naňho spomína ako na kvalitného obchodníka. V minulom režime vzbudil nielen obdiv, ale

aj rešpekt. V čase jeho pôsobenia v bratislavskom podniku zahraničného obchodu Petrimex sa veľmi rýchlo prepracoval do pozície riaditeľov jednotlivých obchodných skupín. Ovládajúc viacero jazykov sa v pozícii šéfa obchodu s hnojivami dostal tak ďaleko, že aj niekoľkí generálni riaditelia, ktorých ako ich podriadený „přežil“, zostávali v jeho tieni. Práve on v čase zuřivého socializmu přesadil obchody s USA pri nákupe fosfátov, zariadil realizáciu deblokácie sýrijskeho dlhu voči Československu a výrazné zasiahol aj do života Andreja Babiša. Ako generálny riaditeľ Petrimexu ho stiahol z Maroka a dosadil na funkciu riaditeľa obchodnej skupiny 32 (obchod s hnojivami), ktorú niekoľko rokov sám zastával. Zároveň bol Babiš menovaný za podpredsedu predstavenstva Petrimexu. Anton Rakický dnes žije v Bratislave a podniká. Podľa údajov v slovenskom obchodnom registri je spolumajiteľom dvoch spoločností: Praslin Group, s. r. o. a Slovenská letecká spoločnosť a. s., v ktorej je predsedom predstavenstva Jozef Majský. Niekoľko rokov pobudo! v USA. Je známy svojou obľubou v hre na bendžo.

Ďalšou osobou, ktorá zohráva malú, ale veľmi podstatnú úlohu v príbehu o Andrejovi Babišovi, je Elena Trenčianska. Kultivovaná dáma s veľmi vrúcny a príjemným vystupovaním dodnes pracuje tam, kde celý život - v Petrimexe. Presnejšie

povedané, už len v budove dnes likvidovaného Petrimexu. Elena Trenčianska zastávala v tomto podniku viacero funkcií. Zaznamenala vzostupy aj pády. Bola námestníčkou generálneho riaditeľa Petrimexu Antona Rakického, ku ktorému

dodnes prechováva úctu, neskôr obyčajnou referentkou až sa stala v závere existencie Petrimexu jej posledným generálnym riaditeľom. Fakt, že za tridsať rokov neopustila firmu, dáva tušiť, že vedela v „horúcich“ chvíľach, najmä porevolučných, chodiť po „tenkom lade.“ Stala sa však aj najslabším článkom v spojení A. Rakický - A. Babiš o ktorom sa dočítate.

Nemenej dôležitou postavou, ktorá nepriamo stála pri zrode Andreja Babiša je aj viacnásobný minister slovenskej vlády Milan Kňažko.

V období Dzurindovej vlády (1998 - 2002) zastáva funkciu ministra kultúry. Od známeho slovenského herca, disidenta, komentátora manifestácii počas nežnej revolúcie v roku 1998, prešiel funkciou poslanca Slovenskej národnej rady (SNR), členstvom v masovom protikomunistickom občianskom hnutí - Veľkosť proti násiliu (VPN), stal sa ministrom zahraničných vzťahov v prvej Mečiarovej vláde, bol členom HZDS, z ktorého odišiel a založil Alianciu demokratov (AD). Zo svojho nového politického subjektu sa pretransformoval až do Demokratickej únie Slovenska (DÚ), podielajúcej sa na výkone moci šesťmesačného vládneho kabinetu Jozefa Moravčika (1996). Po parlamentných voľbách v 1996 roku sa stal opozičným poslancom Národnej rady SR (NR SR) a po voľbách v roku 1998 bol menovaný do funkcie ministra kultúry za Slovensku demokratickú koalíciu (SDK). Dnes je v Slovenskej demokratickej a kresťanskej únii (SDKÚ) Mikuláša Dzurindu. Milan Kňažko bol dobrým priateľom Antona Rakického. Právě Rakický nemalým spôsobom Kňažkovi a ďalším opozičnikom v čase tretej Mečiarovej vlády pomohol.

Do výpočtu osob, ktoré sa nezamiatelným spôsobom chtiac, či nevedomky podpísali pod súčasnú pozíciu Andreja Babiša, neodmysliteľne patril aj Ján Ducký. Minister hospodárstva v tretej Mečiarovej vláde (1994- 1998), ktorý sa na konci jej funkčného obdobia stal šéfom Slovenského plynárenského pod-

niku (SPP). Právě Ján Ducký odvolal z postu generálneho riaditeľa Petrimexu Antona Rakického, s ktorým zároveň padá aj Andrej Babiš a odchádza do Českej republiky. V roku 1999 Ján Duckého zavraždil zatiaľ neznámy páchateľ.

Takpovediac humornou postavou je večne veselý a vtipmi sršiaci niekdajší zamestnanec Petrimexu a kolega Andreja Babiša Štefan Petkanič. Človek oblubený, ale zároveň niekoľkokrát podvedený. Jeho schopnosťmi bolo, že sa vedel napriek svojim pádom, ktoré si zapríčinil zväčša sám a vďaka spoločníkom a vzájomným kšeftom s nimi, udržať v „kurze“.

Napriek tomu, že bol medzi tými, ktorí Babišovi pomohli, stal sa ich príťažou, až ho oni samotní odstavili na vedľajšiu kolaj. Dokázal sa však prepracovať do pozície odkiaľ mohol naliehať na Babišovo „zažalovanie a odsádenie“. Dnes je podnikateľom a honorárnym konzulom.

Svojím spôsobom dôležitým v prípade Andreja Babiša bol aj prvý prezident SR v jej novodobej histórii. Michal Kováč. Vďaka veľkým priateľským vzťahom s Antonom Rákic- kým, niekdajším šéfom Petri- mexu, v podstate spôsobil Babišov „únik“ do Čiech. Michal Kováč sa stal prezidentom SR vo februári 1993 a svoj úrad vykonával až do roku 1998. Po ňom prebral a vykonával prezidentské pravomoci premiér Vladimír Mečiar až do jesenných volieb v tom istom roku, keďže parlament nebol schopný zvolit' novú hlavu štátu. V roku 1992 sa Michal Kováč stal poslancom Národnej rady SR za Hnutie za demokratické Slovensko, ktoré vyzdvihovalo jeho finanč- niku minulosť a pôsobenie vo viacerých bankových domoch doma a v zahraničí. Do funkcie prezidenta ho navrhlo HZDS a presadzoval ho Vladimír Mečiar. Pri volbách prezidenta sa stal prijateľným aj pre vtedajšiu opozíciu, čo sa naplno prejavilo hneď po jeho zvolení. Pre vzájomnú neústupčivosť a rozkoly sa s vtedajším premiérom a predsedom HZDS Vladimirom Mečiarom zhruba rok po svojom zvolení definitívne rozišiel a bol hlavným a oficiálnym aktérom pri páde jeho druhého kabinetu v marci 1994. Znáмым bolo jeho vystúpenie v slovenskom parlamente so správou o stave Slovenskej republiky, kde označil predsedu vlády Mečiara za politika, s ktorým sa nedá spolupracovať, a ktorý používa lož ako pracovnú metódu.

Neoddeliteľnou súčasťou v nasmerovaní Andreja Babiša na český trh je naozaj, tak ako tvrdí samotný Babiš, Vladimír Mečiar. Nie ako osoba, ale jeho kroky, kroky jeho Indi, jeho

vládných kabinetov a samozrejme, samotný vývoj v krajine. Napriek tomu sa Andrej Babiš môže poďakovať vždy a v prvom rade za svoj odchod do Čiech Antonovi Rakickému.

Vladimír Mečiar je trojnásobným premiérom, ktorého zakladatelia Veřejnosti proti násiliu Fedor Gál, Milan Kňažko, Ján Budaj a ďalší, našli a navrhli do vlády národného porozumenia za ministra vnútra formou výberového konkurzu. Vladimír Mečiar spolu s niekdajším českým premiérom Václavom Klausom rozhodli o rozdelení ČSFR a v roku 1993 vznikli dva samostatné štáty Česká republika a Slovenská republika. Vladimír Mečiar spolu so svojimi kolegami z Hnutia za demokratické Slovensko (HZDS) po rozdelení federácie rozhodol o zrušení kupónovej privatizácie a jej účastníkom dal tzv. dlhopisy, za ktoré získali v priemere po 13 tisíc slovenských korún. Tretí kabinet Vladimíra Mečiara naplno rozbehol privatizáciu, ktorá sa de facto završila pôsobením a predajom strategických podnikov vládou Mikuláša Dzurindu.

Vladimír Mečiar pôsobil na politickej scéne najprv ako stmelovací prvok, no rozchodmi s niektorými mediálne známymi a vo verejnosti oblubenými politikmi sa jeho pozícia zmenila na politika rozdelujúceho slovenskú spoločnosť na dva póly. Táto situácia pretrváva dodnes. Medzi úzkých spolupracovníkov Vladimíra Mečiara patrili tak prvý slovenský prezident Michal Kováč, ako aj Milan Kňažko, Roman Kováč, Jozef Moravčík, či napríklad nebohý Ján Ducký. Tieto osobnosti sa odchodom z jeho hnutia postupne vyprofilovali do predsedov nových politických subjektov, až sa napokon stretli v poslednej Dzurindovej vláde a jej vládnej koalícii.

Medzi osobami, ktoré mali s Andrejom Babišom dočinenia, patril aj Marián Mojžiš. Ide o vo verejnosti málo známeho podnikateľa, ktorého zviditeľnil najmä jeho vzťah s bývalou pravou rukou Vladimíra Mečiara, niekdajšou riaditeľkou kancelárie predsedu vlády, Annou Nagyvovou. Marián Mojžiš sa stal generálnym riaditeľom Petrimexu po odvolaní Antona Rakického a Andreja Babiša v 1995 roku. Práve Marián Mojžiš bol človek, ktorý zažaloval v mene Petrimexu Babiša za jeho kroky súvisiace s Agrofertom, keď mal Petrimexu ako osoba uškodiť. Za riaditeľovania Mariána

Mojžiša sa Petrimex dostal na dno až na pokraj likvidácie, ktorá sa začala realizovať hneď po jeho vzdaní sa funkcie v 1997 roku. Odvtedy Mojžiš podniká a dnes je aj honorárnym konzulom.

Nuž a na záver v predstavovaní osôb, o ktorých v tejto knihe budem písať, nesníte chýbať jej samotný hlavný aktér a hrdina Andrej Babiš. Napriek telefonátom, žiadostiam, dohovorom, mailom a veľkej snahe, sa mi s ním nepodařilo stretnúť. Podľa ľudí, s ktorými som strávil čas a boli ochotní so mnou hovoriť napriek ich náklonnosti, respektive zatrpknutosti k osobe Andreja Babiša, patrí tento človek medzi mimoriadne nadaných. Je prehnane energický a vzdelaný. Známý je tým, že je ťažký vorkoholik, pracujúci 360 dní v roku. Aj keď si zoberie dovolenku na zvyšných päť dní, je mu to vraj fúto.

Denne pracuje aj 15 hodín. Plynule, ako v rodnom jazyku, hovorí šiestimi jazykmi: slovenčinou, češtinou, angličtinou, ruštinou, francúzštinou, němčinou. Narodil sa 2. septembra 1954, vyštudoval Vysokú školu ekonomickú v Bratislave, po ktorej v roku 1977 nastúpil do podniku zahraničného obchodu Petrimex, účastinára spoločnosť Bratislava. V roku 1990 sa stal členom

představenstva Petrimexu a riaditeľom 32. obchodnej skupiny. V tejto funkcii zotrval viac ako štyri roky, pričom v máji 1995 bol spolu s vtedajším generálnym riaditeľom Petrimexu Autonom Rakickým odvolaný z funkcie. V rokoch 1993 - 1996 bol štatutárom a spoluvlastníkom viacerých firiem, ktoré založil v Čechách a na Slovensku ako napríklad Agriplast Praha, Agroter Praha, Agrofert Slovakia, Agrobohemia Praha, či Precolor Přešov. Andrej Babiš je ženatý, má dve deti, osemnásťročného syna a dvadsaťtriročnú dcéru. Syn študuje na gymnáziu v Prahe a dcéra pracuje v New Yorku v investičnej banke. Dnes prostredníctvom svojich firiem vlastní Babiš minimálne jednu luxusnú vilu v Prahe, druhú neďaleko Prahy, dom na Pieskovcovej ulici 12 v bratislavskej Devínskej Novej Vsi, za ktorou je jeho ďalšia vila. Okrem toho vlastní vilu na Chrastovej ulici 33 na bratislavských Vinohradoch a v Obchodnom registri SR figuruje aj jeho adresa v dome na bratislavskej Dunajskej ulici.

Andrej Babiš svoje súčasné pozície v českej chémii vysvetľuje ako logický výsledok kontaktov a skúseností nadobudnutých už od roku 1978 v obchode s agrochemikáliami. V roku 1993 sa ešte ako zamestnanec Petrimexu stal jedným z dvoch štatutárov a spoločníkov firmy Agriplast. O tri mesiace neskôr vstupujú do firmy syn jeho šéfa z Petrimexu Erik Rakický a ďalší dvaja Slováci, ktorí v súčasnosti disponujú aj švajčiarskou adresou. V roku 1994 zakladá Andrej Babiš v Českej republike firmu Agroter a až doteraz je jej jediným konateľom. Z pôvodných stotisíc stúpil jej základný kapitál do roku 2000 na 8,5 milióna Kč.

S bratom Alexandrom vlastní na Slovensku firmu Bera. Jeho brat vstúpil do firmy v roku 1998 vkladom dvadsaťdva miliónov korún. Babiš hrá rád tenis. Na dvorcoch svojho bratislavského

klubu Slávia Agrofert STU pravidelne organizuje turnaj slovenskej spoločenskej smotánky, ktorého sa zúčastňujú celebrity ako prezident SR Rudolf Schuster a premiér Mikuláš Dzurinda. Babiš sa rád chváli historkou, ako jeho dcéra hrala v čase ich marockého pobytu tenisový zápas s princom Moulayom Rachidom (bratom dnešného kráľa). Princa vtedy porazila a vybrala nad ním psa s kráľovskou krvou. potvrdenou certifikátom, ktorý keď bolo najhoršie, ukazoval colníkom na marockých hraniciach.

Andrej Babiš v mladosti (Petrimex)

Domovskou firmou v České republice sa Andrejovi Babišovi stal Agrofert Praha, ktorý vznikol v roku 1993 povodne ako spoločnosť s ručením obmedzeným v stopercentnom vlastníctve Petrimexu s predmetom činnosti sprostredkovanie obchodu. Andrej Babiš bol jedným z jej dvoch štatutárov. Tesne pred parlamentnými

vofbami v roku

1994 sa Agrofert transformoval na akciovú spoločnosť, zmenil sídlo a členmi jeho predstavenstva zostali povodní štatutári Andrej Babiš a Jiří Haspeklo, ku ktorým pribudla Dagmar Negrova.

K Babišovmu Agrofertu treba pridať aj ďalšie firmy, ktoré podľa jeho tvrdení tvoria kosru jeho súčasného rozsiahleho slovensko-česko-švajčiarskeho holdingu. Tento holding vytvoril Andrej Babiš ešte počas pôsobenia v Petrimexe. Do jeho odvolania z Petrimexu v roku

1995 vznikla slovenská dcéra českého Agrofertu - Agiofert Slovakia so sídlom v Šali. Na Slovensku získal Babiš od začiatku pôsobenia v Čechách prirodzeného partnera v podnikaní, a to vo vedení a v majiteľoch Dusla Šala. Partnerstvo A. Babiš, predseda predstavenstva a Jozef Kollár, resp. iný predstaviteľ Dusla Šala ako predseda Dozornej rady, bolo až do konca roka 2000 súčasťou viacerých firiem v skupině Agrofert. V januári minulého roka Andrej Babiš pre české Hospodářské noviny povedal, že mu spoločnosť Duslo Šala už svoj podiel v Agroferte predala a spolu s švajčiarstvom *if-* mou Amcropha to raz Babiš kontroluje 80 percent atesi Agrofertu. Dalších 50 percent vlastní švajčiarskí *if*tiwi O. F. 1., ktorá podľa jeho slov pomohla ešte v *mk*u 199% Agrofert významně finančně

stabilizovat, fvařfiftořšte sídlo má aj Fertagra SA, jediný společník Savena, s. r. o. Bratislava, ktorej šlauiáróiti je h, 8MS od roku 1997. Andrej Babiš figuruje potila *nářif*ff Obchodného registra na Slovensku y *řieMicU řinnřAr* Agrofert Slovakia, BERG, IPF Conatnis *imestmm*t, Prefert, Savena, Soya a Agrocenter Michalany. Ich záktoď* né imanie predstavuje dohromady taknier *psá* miliardy korun. Dnes je však majetková situácia v *řieřim* Agrofert Holding iná. Väčšinou sa *dá* povedať, m rozdelenie podielov v Agrofere je neustále xahmlnč.

Andrej Babiš sa úmyselne vyhýba *mlmomm*iu, že je najbohatším Čecho-Slovákem v *Cechách*. *Sktni&Ě-* nost'ou je, že podstatná časť majetku je vkstne majetkom jeho firiem. Lenže firmy patria jemu...

Azda nikto tak veľmi Babišovi nepomohol ako švaj- čiarska spoločnosť O. F. 1. Aspoň to o nej hovoří samotný chemický magnát. Táto spoločnosť vraj vyřinancovala začiatky jeho Agrofertu a podľa slov Andreja Babáia *sú* vlastníkmí Ost Finanz und Invest it ion jeho bwalí spoluřiaci zo švajčiarskeho gymnázia College Rousseau v Ženeve, ktorí malí naňho „sSabsst“¹ a ktorým sa zapáčil Babišov projekt Agrofertu. Spoločnosť O. F. 1. sa podľa údajov vo švajčiarskom obchodnom registri zaoberá sprostredkovateľskou činnosťou a jej sídlo je v Baare. Dnes už údajně nevlasťní 50 percentný podiel v Agroferte.

Ameropa: Švajčiarska spoločnosť, založená v roku 1948 so sídlom v Ženeve. Jej majiteľom je podľa tvrdenia Andrej Babiša rodina Zivv. Ameropa AG, Ameropa holding AG, boli síce založené v roku 1948 vo Švajčiarsku, ale súčasná správna rada bola v oboch spoločnostiach ustanovená v roku 1994, čo koresponduje s Babišovým založením všetkých jeho zahraničných firiem. Babiš tvrdí, že firma Ameropa je rodinným podnikom, a nie verejnou akciovou spoločnosťou, preto sú presné podiely majiteľov rodinnou záležitosťou. Spoločnosť Ameropa sa zaoberá obchodmi s ropou a hnojivami a v desiatkach krajín zamestnáva asi šesťsto ľudí.

Fertagra SA, Zoug: Švajčiarska spoločnosť založená 30. júna 1995 so sídlom vo Fribourgu. Podľa údajov z výpisu obchodného registra sa spoločnosť zaoberá importom a exportom chemických produktov a agrohnojív. Jej prezidentom je René Kurth a ďalšími štatutármi Beatrix Heizmann a Robert Konopka. Fertagra SA je majiteľom slovenskej spoločnosti SAVENA, s. r. o., ktorej jediným konateľom je Andrej Babiš. Spoločnosť vznikla v roku 1991 a založil ju právnik JUDr. Vojtech Ágner, ktorý sa stal dvorným spolupracovníkom A. Babiša. Neskôr Vojtech Ágner túto firmu predal Andrejovi Babišovi.

Skôr, ako sa budem zaoberať nesmelým začiatkom Andreja Babiša v Bratislavě, priblížme si jeho súčasnú pozíciu v Čechách, ktorá pripomína razenie smelej cesty a predstavuje závažnú kariéru s jednoznačným výsledkom: Čo chcel, to získal. Ide však o priveľké „sústo“ pre jedného človeka.

Kapitola II.

Chemický magnát v Čechách

Andrej Babiš bol pre mnohých Čechov neznámou postavou do času, keď ho najmä ekonomická verejnosť a neskôr aj

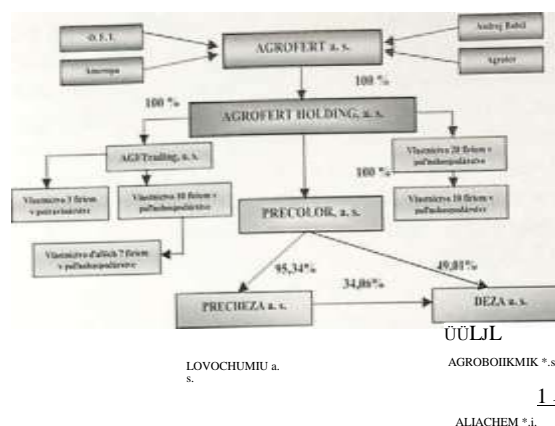
médiá začali legitímovať po jeho vstupoch do českých chemických podnikov. Terčom záujmu českých novinárov sa však Andrej Babiš stal pred viac ako tromi rokmi, keď postupným ovládnutím chemického priemyslu završil svoje snahy kúpou 63 percentného balíka Unipetrolu. Nespočetné množstvo článkov monitorujúcich jeho pôsobenie na českom agrochemickom trhu odrážalo jeho nastúpenú cestu, ktorá pripomínala skupovanie lacných odevov vo výpredaji. Túto cestu možno večne „šmirajúci“ novinári či neprajníci miestami urobili klukatejšiu, avšak Babišovi sa plány skôr, či neskôr naplnili.

Andrej Babiš si pripája s českým premiérom Milošom Zemanom po slávnostnom podpise zmluvy medzi jeho Agrolertom a českou vládou o kúpe 63 percentného balíka českého petrochemického gigantu Unipetrol 12. januára 2002 v Prahe

Od hnojív k predaju potravín: Agrofert, vlajková loď Babišovho impéria, má podiel v 83 podnikoch zameraných na spracovanie poľnohospodárskych surovín a petrochémiu. V Agroferte má dnes Babiš podľa dostupných informácií 45 percent akcií. Zvyšok vlastní O. F. I. a Ameropa, na ktoré sa pozrieme neskôr. Vlani bol Agrofert osmou najväčšou českou firmou so ziskom 2,5 miliardy korún a tržbami viac ako 30 miliárd. Za štyri roky odvedol českému štátu na daniach 2,3 miliardy korún a vytvoril 7,5 miliardy zisku. Po sprivatizovaní Unipetrolu sa odhaduje ročný obrat všetkých jeho firiem na vyše sto miliard českých korún, čo je viac ako polovica slovenského štátneho rozpočtu. Medzi najväčšie firmy, ktoré Agrofert ovláda, patria chemičky Lovochemie, Precheza, Precolor a Deza, Babiš ovládol aj firmu AliaChem, ktorá vlastní ďalšie štyri výrobné podniky: Shyntesiu, Fatru, Moravské chemické závody a Technoplast. Celá táto skupina predstavuje zoskupenie výrobcov hnojív, plastov a ďalších chemikálií. Získaním Unipetrolu kúpil Babiš aj Chemopetrol Litvínov, ktorý zásobuje jeho súčasné podniky, ďalej Kaučuk Kralupy a Spolanu Neratovice.

Andrej Babiš prostredníctvom spoločnosti AGFTrading obchoduje aj s poľnohospodárskymi hnojivami, pričom vlastní skupinu podnikov poľnohospodárskeho zásobovania a nákupu, ktorú nedávno rozšíril o sedem firiem, ktoré kúpil od skrachovanej skupiny Tchemomalt. Ovláda aj niekoľko mäsokombinátov: Maso Planá, Masokombinát Klatovy a Masnu Studená. Má tak ucelený reťazec od výrobných hnojív cez obchod s poľnohospodárskym a potravinárskym tovarom až po nákup poľnohospodárskych produktov.

Tunel v Agrobohémii: Keď Zemanov kabinet odklepol Babišovi český chemický gigant, verejnoprávna Česká televízia odvysielala vo svojej hlavnej publicistickej relácii Fakta dokument o tom, odkiaľ Andrej Babiš pochádza, a čo všetko už v Čechách dokázal. Výsledkom tohto materiálu bolo napríklad zverejnenie spôsobu a názorov na to, ako ovládol lukratívny chemický podnik Lovochemie. Ako sa k nemu vlastne dostal?

V polovici 90. rokov získala verejnou súťažou od Klausovej vlády päťdesiatjeden percentný balík akcií lovosickej Lovochemie spoločnosť Proferta, ktorú vlastní Babiš spoločne s nemeckým podnikom BAGS. Proferta na túto privatizáciu využila službu Investiční a poštovní banky (IPB), ktorá pod tlakom Klausovej vlády financovala mekol'ko privatizácií s vedomím,

že

Počestný Andrej Babiš

úvery nemôžu byť reálne splatené a požičala si od nej pol miliardy korun. Behom troch rokov chemický kráľ Babiš uskutočnil trik, za ktorý ho dnes vyšetruje polícia. S pomocou štátneho Unipetrolu sa zbavil svojho záväzku voči banke aj nemeckému partnerovi. Kvôli tomuto účelu Agrofert spolu so štátnym Unipetrolom založili spoločnú firmu Agrobohemia, ktorá navýšením základného imania o štvrt' miliardy korun získala v Lovochémii majoritu. Proferta sa napriek nátlaku nemeckého spolumajiteľa navýšenia nezúčastnila a zostala jej v podniku minorita. Stratégom prevratu bol Babiš, šéf predstavenstva v Lovochémii, Agrobohémii i Proferte. Zo svojej funkcie potom poslal Profertu do likvidácie aj s polmiliardovým dlhom v IPB. V celom prípade dodnes nie je jasné, kto poskytol Agrobohémii potrebný kapitál na ovládnutie podniku - štátny Unipetrol, Babiš, alebo firma O. F. I. Unipetrol ani Babiš dôvod spojenia nikdy nevysvetlili.

Súboj v Lovochémii sa napokon skončil tak, že nemecká firma, ktorá sa cítila Babišom ako svojím spoločníkom podvedená, podala na Agrofert - teda Babiša - trestné oznámenie. Polícia mala v lete tohto roku ukončiť svoje prešetrovanie aj vzhľadom na to, že Babiš bol v predstavenstvách všetkých troch spoločností. Ústecká štátna zástupkyňa Lenka Bradáčová si myslí, že išlo o zneužitie informácií v obchodnom styku. Dlh Proferty zdédila po krachu zadriženého impéria IPB „levia banka“ ČSOB. Tá podala na Profertu trestné oznámenie za podvod. Proferta totiž ručila za úver privatizovaným podielom lovosickej Lovochémie, ale keďže stratila v podniku vplyv, stratila hodnotu aj banková záruka.

Počestný Andrej Babiš

Pódiu informácii prezentovaných v hlavnom publicistickom programe Českej televízie bola spoločnosť Proferta vytunelovaná, a to samotným Andrejom Habisom a českí daňoví poplatníci prídu minimálne o 14,5 m.iliardy českých korun. Štátna zástupkyňa policaj- tom tiež napísala, že podľa jej názoru sa Andrej Babiš stojací v cele Agrobchemie. transakciami v Lovochemii a Proferte zrejme chce splateniu pol miliardového uveru umyselne vyhnúť. Andrej Babiš: „Myslím si, že tento prípad bude došetrený a dúfam, že rvc/i/o. Túto auzu sa stále niekto snaží otvárať a poškodzuje to náš unidz. Ja som si nebol vedomý, že my by sme niečo také - apncmt, Ku kauze Proferta nemám čo povedať.

V Lovochemu sme navyšovali základné imanie v zmysle požiadavky Európskej banky," dodáva Babiš Dnes je situácia takáto: Agrobchemie úplne ovládla

dnes“SST Predčým 0VilClala PrOferta+ ktÓráje
unipetrol 1-

Budova českého Unipetrolu v Prahe

14,5 miliardy českých korun. Babiš o tri miliardy menej. I-loci Zeman spočiatku tvrdil, že v najväčšej českej privatizácii bude rozhodujúcim kritériom cena, zrazu sa na to zabudlo...

V Čechách nie je žiadnym tajomstvom, že Ing. Andrej Babiš má veľmi dobré kontakty na českú politickú špičku. Známy je jeho vrúcny vzťah k ľuďom blízkým bývalému českému premiérovi Milošovi Zemanovi či niektorým členom jeho vládneho kabinetu alebo aj dnes vládnej ČSSD. Neobchádza však ani Klausovu ODS. Je pieto len logickou otázkou, či dané vzťahy napomohli Babišovi k privatizácii Unipetrolu. Nelogickou by bola odpoveď nie...

Keď Zemanov kabinet prekvapujúco priklepol c)2001 likvidácia Unipetrol Agrofertu, dominantnú firmu v českej petrochémii zamieril Babiš k hviezdny výšinám. Jeho najväčší konkurent, britská Rotch Energy, ponúkala českej štátnej kase

Narodeniny v poslaneckej snemovni. Andrej Babiš gratuluje poslancovi ČSSD Robertovi Kopeckému k narodeninám v budove českého parlamentu. Medzi hosťami nechýbal ani minister priemyslu Miroslav Grégr, ktorý pri pohári vina zotrval s Andrejom Babišom v dôvernom rozhovore.

V českých politických a novinárskych kruhoch sa po príklepnutí Unipetrolu Babišovi začalo doslova verejne poľušovať o tučnej provízií, ktorá mala odísť z Babišovho vrecka cez premiérovho poradcu Šloufa k Milošovi Zemanovi a ministromu priemyslu Miroslavovi Grégrovi. Hovořilo sa radovo o devať cifernej sume. Taktiež sa niektorí českí novinári zaoberali informáciou, že česká tajná služba BIS pred rozhodnutím informovala niektorých ministrov Zemanovej vlády na zahmlených majetkových prepojenia Agrofertu. Doslova mala BIS neodporučiť privatizáciu v prospech Babiša. Pri stretnutí s mojimi českými kolegami v Prahe som sa dozvedel, že práve premiérov poradca Šlouf mal údajne zabezpečiť, aby sa Bezpečnostná informačná služba stiahla, o svojom stanovisku ďalej jednotlivé ministerstvá neinformovala a do odpredaja Unipetrolu sa takpovediac „přestala starať“.

Česká tajná služba podrobne monitorovala Andreja Babiša od jeho příchodu do Českej republiky v súvislosti s akvizíciami jeho Agrofertu. Sledovala jednotlivé operácie a vstupy do chemičiek. Niekdajší šéf bratislavského Petrimexu Marián Mojžiš mi na jednom z našich stretnutí venovanom Andrejovi Babišovi medzi štyrmi očami oznámil, že ho začiatkom tohto roka navštívili dvaja veľmi dobré informovaní ľudia, o ktorých bol presvedčený, že sú zo slovenskej tajnej služby SIS a českej BIS. Po tom ako ma prehladal, či nemám nahrávacie zariadenie a či

informácie nějako nezaznamenávam, mi povedal: „Mali toľko podrobných informácií, o ktorých som ako niekdajší šéf Petrimexu nevedel a mohol som ich mať k dispozícii. Žiadali ma, aby som urobil niečo, s čím som nesúhlasil.“ Na moju konkrétnu otázku, o čo išlo odpovedal: „Chceli, aby som niečo podpísal, antidatoval, s čím som nesúhlasil,“ dodal Mojžiš, od ktorého neznámí ľudia žiadali podpis pod niektoré dokumenty, čo by umožnilo vstup daných osôb do českej Agrofertu. Mojžišovi mali za jeho konanie ponúknuť sumu prevyšujúcu dvesto miliónov slovenských korún. Je len zřejmé, že kvôli obavám o holý život Mojžiš tieto informácie poprie.

Za kúpu Unipetrolu mal Babiš zaplatiť českej vláde ešte vo februári 2002 podla kurzu českej koruny voči euru v přepočte 11,75 miliardy korún, pričom nezanebatelnou bola pri privatizácii aj podpora americkej petrolejárskej spoločnosti Conoco (vlastní čerpacie stanice JET). Ako strategický privatizačný partner mala od Babiša získať Českou rafinerii, Benzinu a jej sieť čerpacích stanic. Za ich výmenu malo Conoco zaplatiť Babišovi viac ako sedem a pol miliardy korún. Situácia sa však zvrhla. Akcie Unipetrolu prudko klesli na historické minimum a samotná privatizácia chemického gigantu sa začala koncom prvého kvartálu tohto roka komplikovať. Spoločnosť Conoco dostala od svojho nového majiteľa Philips Petroleum príkaz na zastavenie všetkých nových akvizícií. Naviac, verejne sa

začalo uvažovať o tom, že sa z Európy úplne stiahne. Na jej miesto chcela nastúpiť francúzska spoločnosť TotalFinaElf. Aj tu však vznikol problém v podobe tajnej doložky, ktorú na stol vytiahol jeden z členov konzorcia IOC - Shell (IOC: Agip. Conoco. Shell). Jej obsah hovorí o predkupnom práve členov IOC na akcie České rafinérské a o tom, že všetci členovia konzorcia musia v rafinériách držať rovnaký podiel. To znamená, že Conoco, respektive TotalFinaElf od Babiša 51 percentný podiel Unipetrolu v České rafinérské kúpiť nemôžu.

Andrej Babiš sa pri privatizácii Unipetrolu spočiatku spoliehal na rakúsku spoločnosť ÖMV a neskôr na Conoco. Obe ho takpovediac zradili a začiatkom júla tohto roku sa členovia konzorcia IOC dokonca zriekli predkupného práva na kúpu 51-percentného podielu Unipetrolu v Českej rafinérskej. Chýbala im totiž kľúčová informácia na to, aby mohli akceptovať cenu necelých osem miliárd českých korun, za ktorú Unipetrol rafinérsku ponúka. Nevedia, ako budú nastavené predávacie ceny za dodávky surovín medzi rafinérskou a ďalšou z dcér Unipetrolu - litvínovským Chemopetroleom. Preto ani nemôžu vedieť, aké zisky budú rafinérie vytvárať, a teda koľko za ne môžu zaplatiť. O predávacie ceny sa koncom júna tohto roka (2002) medzi Chemopetroleom a Českou rafinérskou rozhořel ostrý boj, ktorý vyvrcholil prerušením dodávok surovín a odstávkou prevádzky Chemopetrolu.

Všetky problémy spojené s predajom Unipetrolu Slovákovi Babišovi súvisia s peniazmi. Pol roka po riadnom podpise zmluvy o kúpe sa totiž český chemický magnát so štátom stále nevyrovnal. Niektorí pozorovatelia sa preto domnievali, že Andrej Babiš vlastne za predaj Unipetrolu zaplatiť vôbec nechce. Svedčiť mal o tom aj fakt, že po podpise zmluvy mal Agrofert zrealizovať rad formálnych krokov. Medzi ne patrí aj vyplnenie a odoslanie dotazníka Antimonopolnímu úřadu ČR, ktorý následne posúdi, či sa Babiš so svojim Agrofertom nestane v Českej republike

monopolom. Po jeho prieskume musí Babiš do piatich dní zaplatiť 361 miliónov eur na účet štátu. Andrej Babiš však spomínaný dotazník Antimonopolnímu úřadu posielal pol roka, až ho v auguste úrad konečne zaregistroval. Dovtedy na jeho naliehanie reagoval magnát výhovorkami, že zatiaľ nemá zhromaždené kompletne informácie. Odborníci konštatovali, že Babiš zámerně natahoval čas, ktorý využil na zháňanie peňazí alebo využíval aj tzv. bezváhový stav, keď aj bol a aj nebol vlastníkom spomínaného gigantu. Počas tohto stavu mohol údajne v Unipetrole realizovať svoje plány tak, že ho na vlastný prospěch - na prospěch Agrofertu - oslaboval.

Zohnať 361 miliónov eur peňazí nie je sranda. Fakt, že s tým mal problémy aj Andrej Babiš, však miestami vyvracajú jeho ďalšie akvizície, keď v Nemecku začiatkom leta kúpil spoločnosť produkujúcu čpavok SKW Piesteritz. Na jej vyplatenie síce potreboval menej peňazí ako na Unipetrol, rádovo išlo o desiatky miliónov eur, lenže okrem týchto financií, potrebuje získať aj ďalšie na Unipetrol a zároveň musí zohnať aj niekoľko miliárd korun na samotný chod tohto českého petrochemického gigantu. Okrem toho prevzal v Bratislave za dvesto miliónov slovenských korun ďalší chemický podnik Istrochem. Keď ide, tak ide.

Počestný Andrej Babiš

O tom, že mu pomôže jeho dvorná banka Citibank, je známe. Nie je však známe, ktoré popredné české, slovenské, respektive svetové banky by sa inali podieľať na syndikovanej úvere pre Babišov Agrofert. Spomedzi známych bankových domov som zaregistroval meno Raiffeisen Zentralbank Österreich AG vo Viedni, kde mal Andrej Babiš v júli tohto roka žiadať o úvér prostredníctvom spoločnosti CCC.

Počestný Andrej Babiš

V pražskej budovë Unipetrolu sídli aj spoločnosť Benzina, patriaca Českej rafinérskë, ktorú Babiš privatizáciou Unipetrolu získal a následne ju chcel odpredať za 6 až 8 miliárd korím spoločnosti Conoco.

Kapitola III. Klamár Andrej Babiš

Spolupráca s ŠtB: Pri predstavovaní Andreja Babiša vo verejnosti a analýzach jeho obchodov našli českí novinári okrem podozrivého a policiou prešetovaného obchodu v Lovosíciach aj inu informáciu, týkajúcu sa jeho minulosti, išlo o spoluprácu s komunistickou tajnou bezpečnosťou. Vo zverejnených zoznamoch spolupracovníkov bývalej Štátnej bezpečnosti je uvedený ako agent s krycím menom Bureš. „5 ŠtB som nespocoval a ich agenlom som nikdy nebol,“ uvádza Andrej Babiš na svoju obhajobu a ďalej vysvetľuje: „Môj jediný vzťah k ŠtB bol, že ma vypočúvali kvôli dovozu fosfátov zo Sýrie. Tá nemala peniaze na splácanie dodávok zbraní z Československa a ponúkala platbu surovými fosfátmi. Boli však nekvalitné a my sme ich nechceli kupovať. Na nátlak ŠtB sme doviezli skúšobnú várku a ukázalo sa, že sme mali pravdu - pri vykládkách bol zamožený celý Prerov. Rozbehlo sa vyšetrovanie, padali slova ako sabotáž, ale preukázali sme, že máme pravdu,“ dodáva Babiš s poznámkou, že musel podpísať iba protokoly a výpovede. „Spoluprácu som nikdy nepodpisal. Ti, čo pracovali v oblasti zahraničného obchodu, vedia, že ŠtB bola súčasťou života,“ uzaviera túto kapitolu Babiš.

S jeho nespocoťou so Štátnou bezpečnosťou to však nebolo také jednoznačné, ako tvrdí. Existujú totiž ľudia, ktorým sa Andrej Babiš so svojou spoluprácou v slabšej chvíli zdôveril, a ti dnes zhodne konštatujú, že klame. Jednoznačné v ŠtB bol, a dokonca aj s bratom Alexandrom a otcom Štefanom. Za bývalého režimu mali totiž v Austrálii rodinu. Konkrétne išlo o sestru olea

dzoval na oči“. Dôvod jeho reakcie nie je známy. On sám bol totiž spolupracovníkom ŠtB s dobrými vzťahmi v rámci jej štruktúry a spolupráca s zaradením Babiša musel viesť. Po istom čase Babiš dokonca požiadal Antona Rakického, aby sa

Andreja Babiša, ktorá v tom čase žila u našich protinožcov,“ hovorí človek, ktorý Babiša dôverne pozná a pamätá si chvíľu, keď sa po revolúcii zverejnila prvá várka spolupracovníkov a agentov tajnej služby, v ktorej figurovalo aj meno A. Babiša. Vtedy jeho blízke okolie reagovalo natoľko podráždene, že sa Babiš u niektorých dokonca doprosoval odpustenia tvrdiac, že priateľstvo nikdy nezhradil. Táto osoba si pamätá aj na to, že Andrej Babiš mal mať dokonca ako agent ŠtB pridelený aj špeciálny pas červenej farby, vďaka ktorému mohol v čase „zúrivého socializmu“ bezproblémovo cestovať po svete.

Anton Rakický (třetí sprava)

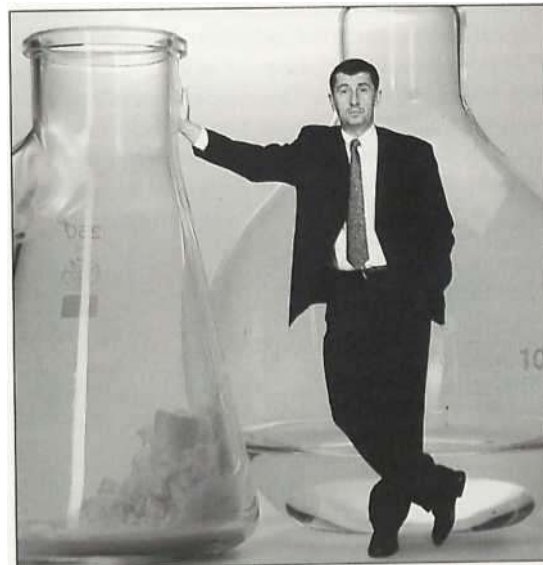
Medzi najbližších Babišových kamarátov patril aj bývalý riaditeľ Petrimexu Ing. Anton Rakický. Práve on, keď sa ako jeho priamy nadriadený o ŠtB dozvedel, zostal nielen prekvapený, ale natoľko sa rozhořčil, že sa s Babišom pohádal a ešte dlho mu túto vec „vyha-

nějakým spôsobom. ako štátny tajomník ministerstva zahraničných vzťahov (čo bola kumulovaná funkcia s generálnym riaditeľom Petrimexu), dostal k jeho zväzkom. Rakický mu to mal aj sľúbiť. „Keď však Babiš zo stretnutia

odišiel, tak sa Rakický zasmial a povedal, že sa mu na jeho zväzky vykašle, a ak sa k nim dostane, tak mu ich aj tak v živote nedá, lebo si ich nechá,“ .vpomina si človek, ktorý sa tohto stretnutia zúčastnil.

Ing. Anton Rakický bol však kapitolou samou o sebe. Nielenže aj on spolupracoval s ŠtB, ale dokonca mu kvôli podplácaniu príslušníkov 12 správy Štátnej bezpečnosti a nekálým kšeftom málo hrozilo "vázenie. Na stretnutí s niekdajším zamestnancom Petrimexu, ktorý s Rakickým obchodoval, som sa napríklad dozvedel, že zhruba tri roky pred revolúciou bol Rakickému odobratý pas a dostal zákaz cestovania do zahraničia. Štátna bezpečnosť začala proti nemu a vlastným príslušníkom viesť vyšetrowanie, počas ktorého sa A. Rakický psychicky zrútil a na niekoľko mesiacov sa uchýlil do hlbokého súkromia vo svojej chatě vo Vysokých Tatrách. V tom období mu dochádzali nielen nervy, ale aj peniaze, a preto mal požiadať svojho kolegu, riaditeľa 31. obchodnej skupiny v Petrimexe Dušana Slezáka, aby vycestoval do západného Nemecka, do firmy Metal Gesellschaft, GmbH a zobral od nej zhruba 200 až 300 tisíc nemeckých mariek. Išlo o naakumulované peniaze - provízie z obchodov pre Rakického. Vo svete bolo bežné, tak ako už aj dnes u nás, že za sprostredkovanie máte odmenu. Samozrejme, obchody realizoval bratislavský Petrimex so Západom prostredníctvom Rakického. Táto firma bola v zmysle súkromnej dohody medzi osobami reprezentujúcimi biznis určená na Rakického vyplácanie.

Anton Rakický sa napokon do väzenia len tak-tak nedostal. Prišla totiž nežná revolúcia. Naopak, opäť vyletel do výšin a v roku 1990 sa sláva generálnym riaditeľom Petrimexu. Mal svoje kontakty... Práve kvôli nim ho Babiš požiadal aj o získanie svojho zväzku z archívov ŠtB.

Babiš o svojich začiatkoch v Petrimexe: *Neznámi Slovák, z ktorého sa v Čechách stal miliardár a Richelieu českej chémie v týždenníku Plus 7 DNÍ začiatkom tohto roka hovorí (Plus 7 DNÍ, číslo 3, 21. január 2002), že začínal v podniku zahraničného obchodu Petrimex. ..V roku 1985 sa prepracoval až na obchodné oddelenie CSSR v hlavnom meste atraktívneho Maroka. Rabate. Ako obchodný delegát zastupoval dvanásť podnikov z dech i Slovenska. Domov ho mal v roku 1990 stiahnuť jeho šéf Anton Rakický, vtedajší generálny riaditeľ Petrimexu, ktorý mu ponúkol pozíciu riaditeľa obchodnej skupiny a člena predstavenstva podniku. Tri mesiace pred rozpadom Československa mal založiť Petrimex na Babišovo naliehanie kanceláriu v Prahe a o ďalších dvadsiatich dňoch dcérsku spoločnosť Agrofert. V 1995 dostal Babiš z Petrimexu výpoveď a rozhodol sa zostať v Čechách. Ako tvrdí, vyplatil Petrimexu Agrofert a začal podnikat'. ..Petrimexu som nezostal nič dlžný,*"

Počestný Andrej Babiš

spomtna Babiš, ktorému na začiatku vraj chýbalo to najpodstatnejšie - peniaze. Ako hovorí, spomenul si však na svojich spolitziakov zo švajčiarskeho gymnázia Collège Rousseau v Ženeve, kde študoval ako syn zástupcú Československa v GATT pri stálej misii OSN. Švajčiari mali na Babiša slabosť a zapáčil sa im aj jeho projekt, a tak mu požičali prostredníctvom nimi založenej spoločnosti O. F. I. peniaze."

Právě táto životná etapa je Babišom vyrozprávané zjednodušené klamstvo. Po štúdiách na Vysokoj eko- nomickej škole v Bratislave nastúpil priamo do Petrimexu. Po zaučení sa prešiel niekoľkými odborními a skupinami, až sa dostal ku platom a neskôr k obchodu s hnojivami. V roku 1985 sa vôbec neprepra- coval do atraktívneho Maroka vlastnou šikovnosťmi, ale nešikovnosťmi. Dôvod bol jednoduchý. V čase, keď v roku 1984 pracoval v petrimexáckej obchodnej skupině, mal poměr s referentkou z Petrimexu Alenou F., ktorá zostala v druhom stave. Jeho kolega si spomína, že sa kvóli nej chcel aj rozvíesť. Napokon ho však rodina donutila, aby sa jej vzdal a primál ju k potratu. Dokonca sa o ňu po kyretácii mal aj v byte nemenovanej známej starať a ošetřovať ju. Celá vec však nezostala len v rodině, ale prevalila sa aj v podniku. Babišov otec preto navštívil vtedajšieho generálneho riaditeia Petrimexu, dnes už nebohého Šebika a orodoval za svojho syna, aby ho vyslal do zahraničia, čím by zachránil jeho manželstvo. Tak sa aj stalo. Babiš sa ocitol v Maroku na tamojšej delegatúre a rodina bola zachráněná. Jedným z hlavných argumentov pre jeho vyslanie do zahraničia bola však aj Babišova angažovanosť v SZM, ktorá bola touto udalosťou poznačená a neistým sa stal aj jeho postup do pozícií v komunistickej strane.

Poistný Andrei Babiš

Dodnes svieti logo Petrimexu na budove Manderláku v centre Bratislavy.

Petrimex - obchod so svetom: Život Andreja Babiša je hlboko prepojený s Petrimexom, v ktorom odpracoval osemnásť rokov. Petrimex bol slovenským špecializovaným podnikom zahraničného obchodu, ktorý nakupoval agrochemické, chemické, či ropné komodity, ktoré vtedajšie Československo nemalo, ale pre svoje hospodárstvo potrebovalo. Kedže ČSSR patrila medzi krajiny východného bloku, rôzne sankcie a embarga na krajiny ako Irak, Irán, Líbya či Korea, pre nás v tom čase neplatili. Aj preto sa s týmito štátmi hojne obchodovalo. V prípade Petrimexu sa však realizoval klasický trhový obchodný styk a jeho zamestnanci mali v čase „zuřivého“ socializmu nadpriemerne vysoké platy, cestovali po svete a mali nárok na vysoké diéty. Predsa len išlo o obchody, v ktorých sa platilo na „tvrdo“ - dolármi. Samozrejme, išlo aj o zodpovednosť.

Petrimex vznikol v roku 1948 podobne ako v Čechách český Chemapol a v roku 1969 sa stal štátnou účastinnou spoločnosťou v ktorej mali podiely desiatky slovenských a českých chemických podnikov, ktorým zaisťoval nákup surovín. V polovici deväťdesiatych rokov sa pretransformoval na akciovú spoločnosť, pričom jeho hlavnými akcionármi boli napríklad Duslo Šala, Slovnaft, Matador Púchov, Chemosvit Svit, české fabriky Secheza Lovosice (Severočeské chemické závody), Spolana Neratovice, či Chemické závody Litvínov. Petrimex mal veľa zahraničných firiem. Išlo o tzv. afilácie v západnom Nemecku, vo Švajčiarsku, v Holandsku, Austrálii, obchodno-technické kancelárie v Pekingu, Moskve, Kyjeve, či vo Varšave. Petrimex mal zastúpenia aj na rozhodujúcich ekonomicko-hospodárskych trhoch, na ktorých bol svojimi komoditami prítomný.

Išlo o priestory Severnej Ameriky, Skandinávie, blízkeho a ďalekého východu, či juhovýchodnej Ázie. Aj preto, keď prišiel Andrej Babiš v roku 1992 s myšlienkou vytvorenia zastúpenia Petrimexu v Prahe, v nadväznosti na blížiaci sa rozpad Československa to malo svoje opodstatnenie a zapadalo to koncepcie Petrimexu.

Bývalá budova slovenského Petrimexu v Bratislave a parkovišti pred ňou, ktoré v súčasnosti zľava prázdnotou.

Ako som už spominal, československá chémia bola jeden kompaktný celok, v rámci ktorého boli fabriky poprepájané, pričom Petrimex po rozpade Českej a Slovenskej federatívnej republiky, naďalej spolupracoval s českými fabrikami, ale už na medzinárodnej báze. Aj preto bolo len otázkou času, kedy sa firmy finančne vyrovnajú a vzájomne si vymenia jednotlivé akcie. V Čechách si napokon Petrimex zakladá Agrofert, s. r. o., z ktorého sa neskôr stáva akciovka so 100 percentným vlastníctvom Petrimexu Bratislava.

ako sa hovorí - ocitli sa v správnom čase na správnom mieste. Aj keď to sami netušili alebo to nemohli nijako predpokladať a ovplyvniť. A začalo sa s podnikaním. Do módy prichádzal systém, v rámci ktorého si niektorí pracovníci Petrimexu založili na seba alebo na iné osoby firmy, ktoré začali podnikat' v tom istom, v čom podnikal Petrimex. Tým sa vlastne cesta putovania tovarov predĺžila, odchýlila, alebo úplne Petrimex vynechala. Strácali sa obchodní partneri, mizli kontakty a zisk z obchodov končil v súkromných vreckách. Týka sa to aj prípadu Štefana Petkaniča, ktorý pôsobil na poste riaditeľa 33. skupiny Petrimexu. Tá realizovala aj vývoz dopravných pásov pre Matador Púchov v objeme 600 miliónov korún. Zo dňa na deň však tento obchod z Petrimexu odišiel. Zrazu sa stal obchodom inej - súkromnej firmy Conamis, ktorej spolujateľom bol práve Štefan Petkanič.

Rok 1990

Slovnaft, a. s. _____

Duslo Šal'a, _____
 Malador Púchov, a. s.
 Chemosvil Svil, a. s.

ROS 31 - Solúrova

PETRIMEX
 A. Rakický,
 generálny riaditeľ -> E.
 Trnčianska,
 námestníčka gen.
 riaditeľa

— ROS 32 - A. Babiš

ROS 33-S. Petkanič

Lovosice —

Neralovic —

Litvinov —

Biznis po slovensky: V čase vzniku nového ekonomického prostredia, ale aj následne v „duchu“ delenia

federálneho majetku, sa Petrimex stáva takpovediac studnicou peňazí pre úzké skupiny ľudí. Všetko sa to však začalo po revolúcii.

Československo prechádzalo v ekonomike na západný trhový systém a obchod so svetom predstavoval veľké možnosti a samozrejme aj príjmy. Dá sa povedať, že ľudia ktorí boli v tom čase na vedúcich postoch v danom odvetví, vystihli dobu, lebo -

Liek na lačné a rýchle zarábanie na úkor Petrimexu sa teda našiel a zabehol. Takto sa zrodilo viacero firiem ako napríklad SIMA, Contix, atď... O mnohých podobných kšeftoch vedel aj riaditeľ* Petrimexu Anton Rakický, pretože bol do viacerých z nich zaangažovaný. Práve kvôli lomu sa so Štefanom Petkaničom natofko

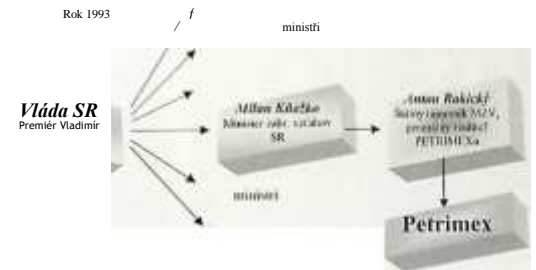
pohadal, že ho Rakický z Petrimexu vyhodil. Petkanič však nenechal na seba dlho čakať a robil všetko preto, aby to Rakickému vrátil, aby ho z funkcie generálneho riaditeľa Petrimexu odvolali. To sa napokon aj stalo. Kľuč k tomu, však mali iní „hráči“, na čele ktorých stál Ján Ducký. Aj ten pracoval v Petrimexe a kvôli podobným kšeftom ho Rakický taktiež vyhodil. Túžba po pomste sa napokon Petkaničovi splnila a do Petrimexu sa vrátil, a to v partii Mariána Mojžiša, po Rakického odvolaní.

Stefan Petkanič (uprostřed).

Vyhnanie z raja: Porevolučná doba so sebou priniesla aj kalné vody a hmlu, v ktorej bolo veľa peňazí a skupiny ľudí, o ktorých dodnes nikto nič nevie. Nuž a ako som už spomínal, tam kde sú peniaze, je aj moc. A kde je moc, tam je politika. V období rokov 1990 až 2000 sa v Čechách a na Slovensku vystriedalo niekoľko vlád. Na Slovensku išlo v roku 1990 o vládu národného porozumenia, ktorej predsedom bol Milan Čič a v ktorej sedel v kresle ministra obchodu a priemyslu Ján Ducký. Po nej prišla vláda Vladimíra Mečiara, niekoľkomesačná vláda Jána Čarnogurského až v roku 1992 opäť nastúpil Vladimír Mečiar. V roku 1994 vládol Slovensku

šesťmesačný Moravčíkov kabinet. Po ňom sa po tretikrát vrátil Vladimír Mečiar. Nie náhodou spomína Andrej Babiš a Anton Rakický na svoj odchod z Petrimexu, ako na vyhnanie Mečiarovou lobby. Právě Mečiarovci vládli v danom období najdlhšie a časová postupnosť krokov napovedá, ako to vlastne všetko bolo...

Generálny riaditeľ Petrimexu, bol z titulu svojho postavenia ako štatutára významnej firmy združujúcej slovenské chemické piliere menovaný zároveň do politickej funkcie. Paralelne vykonával funkciu štátneho tajomníka ministerstva zahraničných vzťahov, pričom v danom období bol ministrom tohto rezortu Milan Kňažko z 11ZDS. V roku 1993 sa však dvojnásobný premiér Mečiar s Milanom Kňažkom pohádal a z tejto funkcie ho odvolal. Anton Rakický sa ocitol takpovediac

Počestný Andrej Babiš

v kurióznei situácii. Jednak bol s Kňažkom, ktorý začal zakladať nový politický subjekt (Alianciu demokratov) kamarát. a jednak mal priateľov vo vládnom HZDS a sedel v Mečiarovej vláde v kresle štátneho tajomníka. Medzi jeho priateľov patril aj Michal Kováč, ktorý sa začiatkom 1993 roka stal prvým prezidentom novej Slovenskej republiky. Silnú vazbu na prezidenta Kováča zo strany Antona Rakického dokresluje aj informácia jedného z jeho blízkych spolupracovníkov, že Rakický Kováča finančne podporoval. Na jednom z mnohých stretnutí dostal prezident Kováč len tak - ako prejav úcty a priateľskej vdaky - od Rakického 50 tisíc nemeckých mariek, čo predstavovalo viac ako milión slovenských korún. Rakického vazby na jednotlivých ponovembrových politikov vychádzali tak z titulu jeho funkcie štátneho tajomníka, ako aj z minulosti a zo spolupráce v rámci ŠtB. Okrem toho bol Rakický veľmi bohatý. Mimo chodom práve Anton Rakický pomohol aj inému aktérovi rôznych spravodajsko-politických, hier Mariánovi Kočnerovi. Presne tomu istému Mariánovi Kočnerovi, ktorý bol zapletený do podvodu v bratislavskom Technopole spolu so synom prezidenta Michala Kováča. Pri jednej z ciest do Rakúska, kde naňho platil medzinárodný zatykač, ho zadržala polícia a uvaznila ho. Práve Rakický ho vďaka svojim kontaktom dostal z väzenia von. Marián Kočner a Michal Kováč mladší dostali napokon na podvod v Technopole od prezidenta Michala Kováča staršieho milosť. Marián Kočner sa neskôr objavuje v ďalšej predvolebnej kauze z roku 1998 - v kauze televízia Markiza.

Vráfime sa však do roku 1993, keď sa podobne ako Milan

Kňažko, s Mečiarom pohádali aj ďalší významní predstavitelia HZDS - Roman Kováč a Jozef Moravčík. Začiatkom roka 1994 na rokovaní Politického grémiu v Modré oznámili svoj odchod z HZDS. Postupne sa k týmto odidemcom pridal aj ďalší nespokojenec z radov Slovenskej národnej strany - Uudovit Černák. Začal sa ťah proti Vladimírovi Mečiarovi...

Všetci spominani sa napokon v parlamentných voľbách v

roku 1998 ocitli na spoločnej kandidátke Slovenskej demokratickej koalície (SDK) a v Dzurindovej vláde.

Milan Kňažko

Roman Kováč, vicepremiér a Vladimír

Mečiar, premiér (1993)

Roman Kováč a Jozef Predseda vlády a HZDS Vladimír Mečiar (1994) Moravčík v Modré (1994)

Počestný Andrej Bšiš

Počestný Andrej Babiš

Počestný Andrej Babiš

100 miliónov na pád Mečiarovej vlády: Začiatkom roka 1994 spomínaní odídenci tvořili silnú skupinu opozičných politikov. Spolu s KDH vytvořili jednotný priid, ktorý vďaka médiám a politickému obchodu so Stranou demokratickej ľavice pod vedením jej vtedaj- šieho predsedu Petra Weissu rozhodli o páde Mečia- rovho kabinetu. A v tomto prúde sa ocitol aj Rakický. Chýbali len dve veci. Hlavný aktér, ktorý Mečiarove odvolanie mediálne a oficiálne zastřeší a samozrejme -

Ziava: Rudolf Filkus, min. financií a Jozef Moravčík, premiér (1998)

peniaze. Člověk, ktorý sa podielal na Rakického odstavení z Petrimexu uviedol, že v tom čase mali traja ľudia zabezpečiť údajné 100 miliónov korún na presvedčenie niektorých poslancov HZDS a SDL, aby hlasovali za vyslovenie nedôvery vláde Vladimíra Mečiaru. Údajné malo ísť o Jozefa Majského, o bývalého šefa Východoslovenských železiarní (VSŽ) Berghauera, ktorý bol predtým z tejto funkcie odvolaný a posledným z trojice „investorov“ mal byť práve Anton Rakický z Petrimexu. Osobou, ktorá rýchly spád odvo- ľávania Vladimíra Mečiaru v parlamente spustila, nebol nikto iný ako prezident SR Michal Kováč, ktorý 11. marca 1994 vystúpil v parlamente so Správou o stave Slovenskej republiky a premiéra Mečiaru v nej označil za osobu, s ktorou sa nedá spolupracovať. Hlasovanie sa napokon skončilo pádom Mečiarovej vlády, ktorá do noci stihla

100 miliónov na pád Mečiarovej vlády: Začiatkom roka 1994 spomínaní odídenci tvořili silnú skupinu opozičných politikov.

Doživotný Andrej Babiš

Spolu s KDH vytvořili jednotný priid, ktorý vďaka médiám a politickému obchodu so Stranou demokratickej ľavice pod vedením jej vtedaj- šieho predsedu Petra Weissu rozhodli o páde Mečia- rovho kabinetu. A v tomto prúde sa ocitol aj Rakický. Chýbali len dve veci. Hlavný aktér, ktorý Mečiarove odvolanie mediálne a oficiálne zastřeší a samozrejme -

Ziava: Rudolf Filkus, min. financií a Jozef Moravčík, premiér (1998)

peniaze. Člověk, ktorý sa podielal na Rakického odstavení z Petrimexu uviedol, že v tom čase mali traja ľudia zabezpečiť údajné 100 miliónov korún na presvedčenie niektorých poslancov HZDS a SDL, aby hlasovali za vyslovenie nedôvery vláde Vladimíra Mečiaru. Údajné malo ísť o Jozefa Majského, o bývalého šefa Východoslovenských železiarní (VSŽ) Berghauera, ktorý bol predtým z tejto funkcie odvolaný a posledným z trojice „investorov“ mal byť práve Anton Rakický z Petrimexu. Osobou, ktorá rýchly spád odvo- ľávania Vladimíra Mečiaru v parlamente spustila, nebol nikto iný ako prezident SR Michal Kováč, ktorý 11. marca 1994 vystúpil v parlamente so Správou o stave Slovenskej republiky a premiéra Mečiaru v nej označil za osobu, s ktorou sa nedá spolupracovať. Hlasovanie sa napokon skončilo pádom Mečiarovej vlády, ktorá do noci stihla ešte sprivatizovať niekoľko podnikov, medzi ktorými korunovali Východoslovenské železiarne, Nastúpila vláda Jozefa

Dočasný Andrej Babiš
Moravčička, bývalého pracovníka Petrimexu Bratislava.

Michal Kováč, prezident SR
(1993 - 1998)

Jozef Moravčík,
šestmesačný premiér
(marec 1994 až
september 1994)

Anton Rakický (vľavo)

Počestný Andrej Babiš
Rakický zle vsadil: Politická angažovanosť Antona Rakického dávala tušiť, akým smerom sa bude uberať jeho blízka budúcnosť. Na Slovensku vládla vláda Jozefa Moravčička, pričom politický vývoj v roku 1994 ukázal, že jeho šesťmesačné pôsobenie je svojim politickým vplyvom veľmi slabé a najmä príliš krátké. Tak ako sa blížili septembrové voľby v roku 1994, krátil sa aj čas Antona Rakického vo funkcii generálneho riaditeľa Petrimexu. Napokon prišlo presne to, čomu nikto z „Moravčikovcov“ a ostatných, ktorí sa podieľali na marcovej politickej zmene v počiatkoch spriadania plánov, nechcel veriť. Vladimír Mečiar a jeho HZDS opäť vyhralo voľby a spolu so SNS a Združením robotníkov Slovenska vytvorilo novú vládu. Medzi málo ľuďmi, ktorí mysleli aj na „zadné dverka“, však patril aj Anton Rakický. Vedel, že ho odvolanie za jeho „participáciu“ neminie, a preto sa spolu s Andrejom Babišom pripravoval prostredníctvom Agrofertu na „zlé časy.“ Z Petrimexu ho totiž previedli na súkromnú osobu, ktorou nebol nikto iný, ako Andrej Babiš. Okrem iných „zaujímavostí“ je prevoz majetku Petrimexu na Andreja Babiša jedným z najvypuklejších. Medzi významné, však patřili aj vzťahy medzi Babišom - Duckým a Rakickým, o ktorých sa už všetko nedozvieme, pretože Ján Ducký 11. januára 1999 zavraždil zatiaľ neznámy páchateľ.

Keď v októbri 1994 zasadala „nová“ povolebná Národná rada SR, ktorá v známú parlamentnú noc označovanú za „noc dlhých nožov“ premenila všetko naruby, Kňazkovi, Černákovi, Moravčikovovi či Romanovi Kováčovi sa okamžité dostalo odplaty. Ich politický subjekt - Demokratická únia Slovenska (DÚ) sa stala terčom záujmu parlamentnej vyšetrovacej komisie na prešetrenie jej účasti v parlamentných voľbách a parlament zriadil aj ďalšiu komisiu na prešetrenie príčin vzniku ústavnej krízy, ktorá viedla k pádu kabinetu Vladimíra Mečiara v marci 1994. V novembri 1994 bola napokon menovaná nová - tretia Mečiarova vláda do ktorej zasadol aj staronový minister hospodárstva Ján Ducký. Antona Rakického o necelých päť mesiacov odvolali z funkcie. Sám Andrej Babiš na to spomína

Dožičný Andrej Babiš

takto: „*Rakický bol politicky naklonený opozícii, asi to čakal...*“

Rakický len tak-tak prežil v kresle šéfa obchodnej skupiny v Petrimexe pád komunizmu, ale neprežil nástup Jána Duckého do ministerského kresla. V máji roku 1995 bol odvolaný z funkcie predsedu predstavenstva a generálneho riaditeľa a spolu s ním bol z predstavenstva a vedenia podniku odvolaný aj Andrej Babiš. O niekoľko mesiacov na to ušiel pred trestným stíhaním do USA. Z Ameriky sa vrátil pred parlamentnými voľbami v 1998 roku, aby sa vďaka Jánovi Čarnogurskému stal šéfom SPP. Ten ho aj počas formovania novej vládnej koalície v októbri 1998 na tento post presadzoval, no vďaka Dzurindovi sa mu to nepodařilo. Práve tam začali prvé rozbroje medzi spomínanými lídrami Kresťansko-demokratického hnutia, ktorí sa napokon rozišli a zatiaľ čo Ján Čarnogurský ohlásil svoj odchod do „ústrania“, Mikuláš Dzurinda zakladá novú stranu SDKÚ (Slovensku demokratickú a kresťanskú úniu). Je viac ako možné, že sa Anton Rakický vďaka vzťahom s KDU a Jánom Čarnogurským bude v rámci tohtoročných parlamentných volieb opäť uchádzať o nejaký post.

Ján Ducký: V minulosti komunistický káder, ktorý sa do popredia dostáva v prvej ponovembrovej vláde národného porozumenia Milana Čiča ako minister obchodu a priemyslu. Po prvých riadnych demokratických voľbách sa však na chvíľu „stratil“ a svoje miesto našiel v Petrimexe. Na politický príkaz ho Anton Rakický menoval za šéfa viedenskej afilácie Petrimexu. Práve v tomto čase nastali medzi nimi nezhody, keď sa Ducký kvôli svojim súkromným obchodom dostal s Rakickým do konfliktov. Ten mu vyčítal, že bol viac na Slovensku v Bratislave a v Novákoch, ako v práci vo Viedni. Napokon Rakický Duckého z Petrimexu vyhodil, čím sa stal Duckého úhlavným nepriateľom číslo jeden.

Odvolanie Rakického: Pomsta je sladká a politika neúprosná. Také bolo aj povolebné konanie Jána Duckého z Hnutia za demokratické Slovensko, z hnutia, ktoré práve Rakický, spolu s Kiižkom, Moravčíkom, Romanom Kováčom a

Dožičný Andrej Babiš

prezidentom Michalom Kováčom za asistencie Čarnogurského a Weissa podviedol na tej najvyššej úrovni, keď sa mal spriahnúť s ostatnými opozičnými politikmi a podieľať sa na páde Vladimíra Mečiara v marci 1994. Aj preto len necelých päť mesiacov po voľbách prišli na rad akcionári Petrimexu - Slovaft Slavomír Hatina a Duslo Šala Jozef Kollár. Tí sa v zmysle politických dohôd mali *postarať* o odvolanie petrimexáckeho vedenia a na nástupenie Jána Duckého do funkcie ustanoviť Mariána Mojžiša. Oba menovaní sa k téme Andrej Babiš a Anton Rakický odmietli vyjadriť. A obaja menovaní stihli za Mečiara privatizáciu „svojich“ podnikov, keď si

Marián Mojžiš (druhý sprava) sedí vedľa bývalého gen. riaditeľa Petrimexu, tng. Štencla (tretí sprava). Štvrtým sprava je Stanislav Molnár, bývalý tajomník predstavenstva Petrimexu a predposlednou v ľavom hornom rohuje exnámestníčka Antona Rakického Elena Trenčianska..

zo Slovaftu „zobral“ svoj kúsok Hatina a z Dusla Šala zasa svoj diel Kollár. Do Petrimexu leda začiatkom mája 1995 nastupuje nová skupina na čele s Mariánom Mojžišom, dnes životným partnerom Anny Nagyovej, niekdajšej pravej ruky Vladimíra Mečiara. Marián Mojžiš sa o sedem mesiacov neskôr

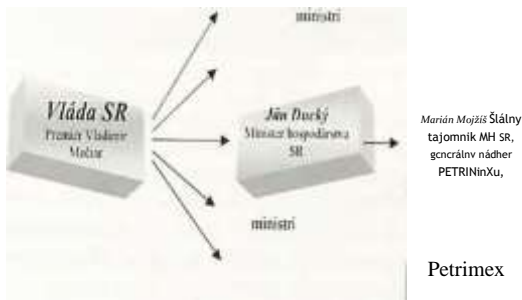
Počestný Andrej Rebiš

stáva aj štátnym tajomníkom na ministerstve hospodárstva.

Pri odvolávaní Rakického z postu generálneho riaditeľa bol prítomný aj niekdajší tajomník petrimexáckeho predstaviteľstva Stanislav Molnár. Ten dnes o celej veci hovorí: „Bolo to politicky motivované. Zalicil čo Ducký Rakickému závidel, Halina inoliel byť k tomu politicky donútený. Pamätám sa, že polcial' bota Rakického hviezda hoře, Halina mlho vysedával skoro

Počestný Andrej Babiš

Došetrovú Andrej Babiš
každý den a chodil k /lemu na rady. A potom ho odrazu hodil cez palubu. Na to treba mať dobrý žalúdok,“ spomi- na Molnár. pričom o niečo konkrétnejšia bola bývalá námestníčka generálnelio riaditeľa Petrimexu Elena Trenčianska: „Prioritnou motiváciou odvolania Rakic- kého a spol. boli veľké rozpory medzi nim a Jánom Duckým. Problémom boli Nováky, problémom bo/i veci, o ktorých sa už možno nikto nikdy nedozvie, keďže Ducký odišiel takým spôsobom, akým odišiel. “
 Rok 1995

Kapitola IV.
 Zloděj Babiš?

Krádež Agrofertu?: Vraťme sa však na chvíľu späť, keď Rakický a Babiš hráli v Petrimexe prvé husle. V roku 1993 až 1995 bol Petrimex na vrchole svojej slávy a jeho obrat sa pohyboval v rozmedzi 35 až 40 miliárd slovenských korún. Po rozpade Československa sa v roku 1993 Andrej Babiš prostredníctvom Agrofertu v Čechách udomáčuje. Naďalej však zostáva aj riaditeľom 32. obchodnej skupiny v bratislavskom Petrimexe. V júni 1994 bol Agrofert Petrimexom pretransformovaný na akciovú spoločnosť so základným imanom milión korún, čo predstavovalo vlastníctvo Petrimexu na 100 kusov akcií v menovitej hodnote 10 000 Kč. V rokoch 1993 - 1995 Petrimex, ako zakladateľ, sanoval všetky náklady spojené s Agro- fertom. Podľa niektorých informácií išlo o minimálne 400 miliónov

Došetrovú Andrej Babiš
 slovenských korún. Keď sa na jeseň 1994 vrátilo k moci HZDS a Ducký nastúpil do ministerského křesla, bolo už len otázkou času, kedy Rakického odvolajú. V sobotu 29. apríla 1995 bolo napokon celé vedenie Petrimexu vyměněné. O tri dni nato, v utorok 2. mája 1995, však Andrejovi Babišovi zapisujú do obchodného registra na Mestskom súde v Prahe, navýšenie základného imania v Agrofetre o tri milióny korún, čím sa sláva majoritným vlastní kom Agrofertu. Ako je to možné?

Jednoducho! Tcsnc po rozhodnutí akcionárov Petrimexu o odvolaní Rakického a menovaní Mojžiša do funkcie na Duckého príkaz, došlo k podvodnému spísaniu antedatovanej zápisnice z neuskutočneného

mimoriadného valného zhromaždenia Agrofertu, ktoré rozhodlo o navýšení základného imania v tejto spoločnosti samotným Andrejom Babišom, ako aj o vzdaní sa predkupného práva Petrimexu na upísanie nových akcií. Týmto krokom de facto zástupcovia Petrimexu, ktorí už zástupcami neboli, Agrofert Babišovi darovali

Zápis z mimoriadneho valného zhromaždenia akciovej spoločnosti AGROFERT a.s. konané dne 13.2.1995 v

Přítomni :

Ing. Anton Rakický - generální ředitel Petrimex a.s. předseda představenstva Petrimexu a.s. a předseda dozorčí rady Agrofert a.s.,
Ing. Elena Trenčianská CSc. - náměstkyně generálního ředitele Petrimex a.s., místopředsdkyně představenstva Petrimexu a.s., členka dozorčí rady Agrofert a.s. Ing. Andrej Babiš - člen představenstva Petrimex a.s., předseda představenstva Agrofert a.s.
Ing. Pavol Hanuš - člen dozorčí rady Agrofert a.s.

1001 účast

Mimoriadného zasedání valné hromady Agrofertu a.s. se zúčastnili statutární zástupci akcionáře Petrimex a.s. a člen dozorčí rady Agrofertu a.s..

Zasedání bylo svoláno k návrhu představenstva, aby akcionář změnil čl. X, odst. 5 Stanov a akciová společnost Agrofert a.s. zvýšila své základní jmění vydáním nových akcií.

Valná hromada se jednomyslně usnesla, že změni čl. X odst. 5 Stanov takto:

5. Valná hromada musí být svolána nejméně jednou ročně, a to do 30. června příslušného kalendářního roku.

Důvoden navrhovaného zvýšení základního jmění je skutečnost, že Agrofert a.s. neobdržel kontokorentní úvěr a vzhledem na sezónní charakter obchodu se zemědělstvím je nucen se přeřinancovávat u svého zakladatele Petrimex a.c., kterému dluží

70

a spolu s ním aj finančně prostriedky, ktoré do vzniku a fungovania Agrofertu Petrimex naliel. Z portfólia Petrimexu tak podivuhodným spôsobom zmizla jedna z dcér,

ktorá dnes v Čechách ovládla celú spoločnosť. Dátum mimoriadného valného zhromaždenia Babiš spolu s ostat-

v súčasnosti cca 90 mil. Kč. Tyto závazky Agrofert a.a. není schopen platit, jelikož aby udržel obchod je nucen přeřinancovávat své zákazníky, hlavně Lovochoví a.o. a agrochemické podniky. Vstupem nových společníků se předpokládá zlepšení finanční situace poskytnutím garancí bankám a uvolněním směnečných linek novými akcionáři. Navýšení kapitálu zlepši prestiž Cii*my u bank a klientů.

Mimoriadná valná hromada souhlasí s tím, aby základní jmění společnosti bylo zvýšeno na 4.000.000,- Kč (slovy čtyřmiliony korun českých), tedy o 3.000.000,- Kč (třímiliony korun českých), což představuje vydání 300 ks akcií o jmenovité hodnotě á 10.000,- Kč. Akcie budou zniť na jméno.

Statutární zástupci akcionáře Petrimex a.s. prohlašují, že akcionář Petrimex a.s. novuší svoje předkupní právo na upísání nových akcií a souhlasí s tím, aby společnost nabídla nové emitované akcie jinému zájemci.

Mimoriadná valná hromada ukládá představenstvu společnosti, aby do dvou dnů od jejího konání rozeslal vhodným obchodním partnerům výzvu k upisování akcií, přičemž navýšení po četných jednáních s mnohými zájemci bylo schváleno takto: společnost O.F.I. Ost Finanz und Investmont A.C. upíše 2.600.000,- Kč, Spolana a.s. Neratovico 400.000,- Kč.

Akcie budo možno upisovat od 34.2. do 15.3.1995 v oldle společnosti Agrofert a.s. v Praze 3, Roháčova 03, 3. patro, nebo v advokátní kanceláři JUDr. Eva Hlaváčková, Praha 2, Kroková 10.

V podmínkách upisování budo stanoveno, že peněžní vklady splatí každý s upisovatelů vo výši 100 \ jmenovité hodnoty jim upsaných akcií na účet č. 200032G13/0300 vedený u ČSOD Praha nejpozději do 31. března 1995.

Valná hromada všech akcionářů budo svolána pozvánkou zaslanou představenstvem společnosti každému s upisovatelů na adresu jím uvedenou v listinné upisovatelů. Valná hromada budo svolána nejpozději do 30.6. 1995.

nými antedatoval na 13. februára 1995 a miestom jeho rokovania bolo bratislavské sídlo Petrimexu. Práca kvapná, málo platná, hovoří sa na Slovensku. Vzhľadom na časovú

tieseň, ktorá vznikla po odvolaní starého a nástupe nového vedenia Petrimexu, nemal Andrej Babiš spolu s ostatnými kolegami čas na listovanie v kalendári, a preto nemohol vedieť, že stanovenie termínu na 13. februára 1995 a miesta konania valného zhromaždenia v sídle Petrimexu Bratislava bude ľahko napadnuté. Prečo? Pretože nie všetci tam akože mohli byť...

- 3 -

Mimofádná valná hromada ukladá, aby ing. Andrej Babiš jménom akcionára Petrimex a.s. prohlásil do notárskeho zápisu rozhodnuti o znéne v odst. 5 článku X Stanov a o zvýšení základního jméni společnosti Agrofert a.s. o 3,000.000,- Kč vydáním nových akcií o jmenovitá hodnotě 10.000,- Kč znejících na jraeno a rozeslal výzvu k upisování akcií s obsahem podle rozhodnutí této mimofádné valné hromady. Zároveň ukládá, aby po splacení celé hodnoty upsaných akcií požádal jako statutární zástupce AGROFERTu a.s. obchodní rejstřík o zápis změny výše základního jméni.

Ing. Elenal Trenčiaci'nsjt' Ing. Andrej Oabiš

AAI/
Ing. Pavol Hanuš

Antedatovaná zápisnica z mimoriadneho zasadnutia valného zhromaždenia Agrofertu, na ktorom sa mali zúčastniť generálny riaditeľ Petrimexu Rakický ktorý bol zároveň predsedom Dozornej rady Agrofertu, Elena Trenčianska, námestníčka generálneho riaditeľa Petrimexu a členka Dozornej rady Agrofertu, predseda představenstva Agrofertu Andrej Babiš a člen Dozornej rady Agrofertu Pavol Hanuš. Išlo o 100 percentnú účasť. Na tomto zasadnutí došlo k navýšeniu základného imania spoločnosti z milióna na štyri milióny korún a k súhlasu na vydanie 300 nových akcií. Zároveň všetci súhlasili s tým, že Petrimex nevyužije svoje predkupné právo na upísanie akcií, ale aby icli ponúkti 0. F. I. (Ost Finanz und Investition) a Spolaně a. s. Neratovice.

Trenčianska na cestách: Nikto v rýchlosti spriadania plánov, teda v čase údajného mimoriadneho zasadnutia

valného zhromaždenia Agrofertu nemohol tušiť, že námestníčka generálneho riaditeľa Petrimexu Elena Trenčianska nebola v Československu. Nachádzala sa totiž na služobnej ceste v Anglicku. Stanislav Molnár, vtedajší tajomník představenstva Petrimexu si spomína, že keď „Agrofert získal Andrej Babiš, nové představenstvo pod vedením jeho predsedu Mariána Mojžlša sa neustále vypytovalo členky bývalého představenstva Eleny Trenčianskej, prečo sa podpísala pod prevod majoritného podielu na Babiša. Myslím si, že to boli pre ňu veľmi nepříjemné otázky." Elena Trenčianska k tomu dnes po odstupe siedmich rokov hovoří: „Ťažko sa mi spomína, je to už dávno! O skutočnosti, že som sa pod prevod Agrofertu z Petrimexu na Babiša podpísala si myslím, že vtedv existovali aj iné vplyvy, ako čisto komerčné, stivisiace s Petrimexom." Vyhýbavá, odpoveď Eleny Trenčianskej dáva tušiť, že aj dnes je to pre ňu citlivá téma. Je však pravda, že sa prevod Agrofertu udial po našom odvolaní z vedenia Petrimexu, na konci apríla 1995. A o tom, že je Petrimex už len 25 percentným vlastníkom Agrofertu i> momente, keď nás odvolávali, nemohol mať nikto ani páru. Ani ja som o lom totiž nevedela. To nech vám stačí..." Uzavřela docentka Trenčianska priznávajúc, že Andrej Babiš převzal Petrimexu obchodných part-nerov. „Agrofert by bez zázemia Petrimexu a komoditného zázemia výroben hnojív, nebol nič dosialiol. Andrej len vďaka lomu, že si našiel z hladiska hnojív zázemie v Pelrimexe, mohol expandovať a vyviest Agrofert do dnešných pozícií. Prečo sa však niečo podobné nepodařilo Petrimexu?" Pýta sa bývalá námestníčka a jedným

dychom dodáva, že práve po odvolaní Rakického, Babiša a jej nastala doba, keď sa aj napriek prítomnosti odborníkov špecializovaných na obchod s hnojivami vtedajšie nové vedenie nepostaralo o zachovanie alebo zvrátenie filozofie predaja a „nezobralo Agrofertu hnojivá. Ved' trhy a zákazníci, patrili povodne Petrimexu. Babiš nioltoľ mať stopercentný podiel v Agroferte, ale nemal by tovar," dodala exnámestníčka Trenčianska, naznačujúc neochotu nových ľudí zachovať Petrimexu výnosný biznis.

Odchodom Babiša z podniku zahraničného obchodu odišlo podľa zainteresovaných takmer 70 percent obchodov zameraných na hnojivá. Zároveň s ním odišlo aj zhruba 400 miliónov korún, ktoré Petrimex investoval do rozbehu Agrofertu. Niekdajší spoločník A. Babiša Peter Lóvinger hovorí, že Babiš zobral sám pod seba obchody za veľké objemy. „Prebral celý ruský trh amofosa. To všetko robil predtým Petrimex. Dá sa povedať, že hnojivá robili cirka 30 až 40 percent petrimexáckeho obratu. Jednoducho sa dohodol s Aparti Trade, že mu budú dodávať tovar na úver. Lehoty splatnosti boli do konca roka. Keď dostal za predaj týchto hnojív peniaze, okamžite Rusov vyplatil, "vysvetľuje jediný možný spôsob rozbehnutia Babišových obchodov Lóvinger.

Ján Ducký, exminister hospodárstva SR (1990. 1994-1998), bývalý šéf Slovenského plynárenského podniku (od marca 1998 do novembra toho istého roku)

Ducký sa vyhráza Babišovi: Andrej Babiš sa po tom, ako ovládol Agrofert, dostal do veľmi zložitej situácie. Keď to zistil minister hospodárstva Ján Ducký, vyhlásil na Babiša doslova „pohon.“ Niekd'ko- krát sa mu mal dokonca vyhrázať, že ho kvôli Agrofertu dá zlikvidovať, a že za to tvrdo zaplatí. Ján Ducký za tento podvod podľa zainteresovaných Babiša doslova znenávidel. K ministrovým vyhrážkam sa pridali aj ďalšie - od generálneho riaditeľa Slovnaftu Slavomíra Halinu. „*Sedel som*

akurát pri Babišovi, keď mu zrazit zazvonil mobilný telefon. Zdvihol ho. A už som počul iba křik a na Babišovej tvári sa zjavovala cvraz väčšia červeň. Babiš iba liapkal... Po chvíli som spoznal volajúcelio. Bol to Halina, ktorý sa Babišovi ostro vyhráza!, že za to, že ulcradol Agrofert, bude chodiť po kanáloch," hovorí nemenovaný muž, ktorý sa s Babišom v tomto období stretával často.

Duckélio znienny a vražda: Po niekoľkých mesiacoch sa však samotný Ján Ducký ocitol v blamáži, keď musel čeliť ostrej kritike médií kvôli kauze odpredaja slovenského obilia. Následne v marci 1998 odišiel z funkcie ministra hospodárstva a stal sa generálnym riaditeľom Slovenského plynárenského podniku (SPP). O rok neskôr sa stal živým terčom pre

vraha.

Vražda Jána Duckého

Táto doposiaľ nevidaná udalosť v slovenskej histórii sa odohrala za bieleho dňa 11. januára 1999. Vrah na svoju obeť čakal vo vestibule bytového domu na Bajzovej ulici, kde Ján Ducký býval. Keď sa Ján Ducký vracal z neďalekého hotela Nivy, vošiel do vchodu svojho domu, privolať výťah a išiel sa pozrieť do svojej poštovej schránky. V tej chvíli k nemu pristúpil páchateľ a v bezprostrednej blízkosti naňho štyrikrát vystrelil, pričom tri rany zasiahli Jána Duckého rovno do hlavy. Pre podozrenie z vraždy si vo väzbe niekoľko mesiacov odsedel nezaměstnaný Ukrajinec Oleg Tch. Prezývaný Alex. Hlavným leitmotívom Duckého vraždy sú zmenky, ktoré podpísal. Len prednedávnom slovenská polícia zverejnila správu kriminalisticko-expertízneho ústavu Policajného zboru SR, že viac ako 60 z necelej stovky zmeniek, bolo falošných. Ostatné sú pravé a boli predmetom súdneho sporu medzi Slovenským plynárenským podnikom (SPP) a českou Union Bankou (UB), pričom v pozadí figuruje aj česká firma Sezoos Group. Podľa vyjádrení viacerých osob mal Ján Ducký

prostredníctvom spomínaných zmeniek - teda za peniaze SPP - eminentný záujem na ovládnutí českého chemického gigantu Chemapol a jeho prostredníctvom chcel získať ďalšie chemické podniky a chemičky. Chcel tak ovládnuť českú chémiu a vyšachovať z hry Andreja Babiša. V jednom z článkov Hospodárskych novin v minulom roku sa píše o Agroferte a Andrejovi Babišovi ako o firme a človeku, ktorý naplnil Duckého sen. Samotný Ján Ducký dnes už nežije. Český Chemapol napokon padol a to, čo zostalo, zbral Babiš. Kto bol však objednávateľom Duckého vraždy? Kto mohol mať najväčší záujem na jej odstránení? Odpoveď je zatiaľ v nedohľadne. Zatiaľ...

Pri mojich stretnutiach s osobami, ktoré Andreja Babiša poznajú, som sa však dozvedel, že niekoľko zmeniek podpísaných Duckým mal mať v držbe aj Andrej Babiš a dokonca s nimi údajne aj obchodoval. Zrejme z prostého dôvodu mi tieto informácie na súde nik nepotvrdí...

Výstup z Hospodárskych novin z 3. apríla 2001

Při témě Chemapol Group (ChG) sa na chvílu zastavme a pozrime sa do materiálov českej tajnej služby, ktorá v spise Andrej Babiš (inf. z roku 2001) v oddieli venovanom skupinám, ktoré v roku 1999 ovlá- dajú česku chémiu hovoří:

„V roku 1999 sít v ČR tri skupiny, ktoré ovtádajú česku chémiu a petrochémiu:

Ide o CHEMAPOL Group, UNIPETROL a AGROFERT. Ako boto zistené, Babiš pripravoval v zliode s Radimom Masným a zrejme aj Miroslavom Šlotifom už od jesene

1998 kapitálový vstup do holdingu Chemapol Group - AliaChem. Ďalej sa pokúšal získať podnik Deza Valašské Meziříčí o ktorý sa uchádzal už v roku 1998. V tom čase konal v zliode s ďalším záujemcom o podnik, vsetínským podnikateľom Romanom Zubikom a jeho firmou SEZOOS. Od kítpy obe skupiny odštípili, aby ho v máji

1999 kúpil Agrofert za štvrtinovú cenu a týmto sa stal monopolným spracovateľom dehtu a benzolu v ČR. Spoločnosť SEZOOS bola zrejme Babišom nastrčeným subjektom, ktorý kúpil na konci roka 1998 za zhruba pol miliardy kořím 47 percentný podiel v podniku Chemapol Group. Platba bola prevedená zmenkami Slovenského plynárenského podniku (SPP). Zmenky boli podpísané vtedajším generálnym riaditeľom SPP Jánom Diiclym, ktorý bol v januári 1999 zavražděný.

Za spoločnosť SEZOOS vtedy okrem Zubíka vystupoval aj opavský podnikateľ Radim Masný, ktorý sa po vyhlášení konkurzu na Chemapol Group pokúsil o vyňatie najcennejšej časti Chemapolu - združenie AliaChem mimo krachujúci podnik. To sa mu aj čiastočne podařilo jeho zaradením do vládneho programu revitalizácie, kde bol prostredníctvom štátu oddlžený. Z uvedených informácií sa dá usudzovať, že celý obchodný prípad bol s niektorými členmi vlády ČR dopředu dohovořený," hovoří sa v spise BIS, vo zväzku Andrej

Babiš/OPAB a ďalej sa v ňom píše:

„Dňa 1. júna 1999 došlo k výmene na poste generálneho riaditeľa v akciovej spoločnosti ČEPRO (kľúčový distributor pohonných látok v ČR). Novým riaditeľom sa stal Zdeněk Sedmík, bývalý zamestnanec slovenskej rafinérie Slovnaft, ktorý je najvdčším konkurentom českého rafinérského podniku Unipetrol. Slovnaft, ktorý ovláda asi 20 percent nášho trhu s pohonnými látkami mieni svoj podiel na trhu zvyšovať práve využitím potrubných dopravných ciest CEPRA. Veimi zaujímavým bolo, že nikto z Unipetrolu proti menovaniu Zdeňka Sedmíka neprotestoval čo opat' len dokazuje, že na menovanie tohto nového generálneho riaditeľa mal výrazný vplyv Andrej Babiš.

V súvislosti so slovenskou rafinérskou spoločnosťou Slovnaft je nutné uviesť, že úzko spolupracuje aj s investičnou skupinou podnikateľa Patrika Tkáča a Ivana Jakaboviča (J a T banka). Zmienená skupina expandovala v roku 1995 do Českej republiky, kde v súčasnej dobe ovláda J a T Banku a. s. (predtým Podnikateľská banka) a celý rad ďalších spoločností. Skupina Tkáč - Jakabovič sa v poslednej dobe zaujíma aj o investície v plynárenstve (Bola zaznamenaná aktivita skupiny v súvislosti s možným predajom časti akcií spoločnosti NAFTA GBELY. Uvedená spoločnosť vlastní zásobníky pre uloženie veľkého množstva zemného plynu.). Doposiaľ získané informácie dokazujú, že skupina Tkáč - Jakabovič nepostupovala nikdy proti záujmom podnikateľskej skupiny Andreja Babiša a naopak je

pred-

poklad, že obidve spomínané skupiny postupujú! v zhode.

Skupina J & Ta AGROFERT Holding pa tria v súčasnosti medzi najsilnejšie finančne a vplyvové zahranične zoskupenia v Českej republike.

Babiš nial veľký vplyv na menovanie členov predstavenstva spoločnosti Unipetrol toho istého roku na jar 1999. Uvedené personálne zmeny vo vláde presadil niekdajší minister Jancii Ivo Svoboda.

Aj keď pôvodný Babišov záměr pripojiť ČEPRO k Unipetrolu nevyšiel (vláda rozhodla, že ČEPRO ako strategický podnik zostane v rukách štátu), získal Babiš kontrolu nad jeho hospodárením prostredníctvom slovenského občana Sedmíka. Ku skutočnosti, že sa vláda odvrátila od privatizácie prispěla mimo iného aj skutočnosť, že práve ČEPRO skladuje povinné hmotné rezervy pohonných hmôt a ich množstvo sa má vstupom do Európskej línie zvýšiť o 50 percent a predpokladá sa aj využitie skladovacích kapacít pre potreby NATO. Slovensko nie je členom aliancie. Čerpacie zariadenia ČEPRA neumožňujú dopravu pohonných hmôt z ČR na Slovensko, ale iba dopravu ropných produktov zo Slovaftu do Čiech. V priebehu júna 1999 došlo aj k nákupu zhruba desiatich percent akcií Unipetrolu prostredníctvom broolcerskej firmy ABLE. V tomto čase sa ako o kupcovi spekulovalo práve o Babišovi, ktorý by sa prostredníctvom Agrofertu stal jeho nezanedbateľným vlastníkom a získal by výhodné pozície pre neskoršiu prípadnú privatizáciu. V tom istom mesiaci došlo aj k veľmi závažnej roztržke medzi ministrom jancii ívom Svobodom a Andrejom Babišom.

V mesiaci september 2000 rozhodla vláda o víťazovi výberového konania na privatizáciu podniku PARAMO

Pardubice. Oproti pôvodnému víťazovi kanadskej firme NOREX PETROLEUM LIMITED dala prednosť štátnemu podniku Unipetrol. Je zistené, že Andrej Babiš nevyberaným spôsobom

loboval za predaj Parama Unipetrolu, teda proti záujmom spoločnosti NOREX. Tá je podľa overených informácií financovaná ruským organizovaným zločinoim, teda z iných zdrojov ako je financovaný sám Babiš. Podľa posledných informácií sa minister Grégr chystá predložiť návrh na privatizáciu Unipetrolu. Jedným z potenciálnych záujemcov a možným víťazom je práve Andrej Babiš. Ak sa mu táto vrcholná kombinácia podaří, bude celý petrochemický priemysel v ČR ovládaný jeho finančnou skupinou, ktorá disponuje nepriehľadným slovenským kapitálom," píše sa ďalej v spise BIS, vo zväzku Andrej Babiš pričom jej autoři upozorňujú, že „štruktúra Babišom ovládaných spoločností je veľmi nepriehľadná (zrejme zámerné). Babiš po vstupe do jednotlivých spoločností okamžite prevádza akcie na meno, čím ich stáruje z oblasti verejne obchodovateľných a takisto dochádza k zneprehľadneniu vlastnických vzťahov v jednotlivých spoločnostiach.

Obdobné pravidla sú pravdepodobné aj v štruktúre ďalšej slovenskej finančnej skupiny Tkáč - Jakobovič, " uvádza spis Andreja Babiša českej tajnej služby BIS.

Marián Mojžiš, gen. riaditeľ
Petrimexu (1995 – 1997)

Súd Petrimex vs. Babiš:

Prvým významným krokom nového vedenia Petrimexu po svojom nástupe bolo podanie žaloby na Andreja Babiša za krádež Agrofertu. Stalo sa tak ešte v roku 1995. Extajomník predstavenstva Petrimexu Stanislav Molnár si pamätá, ako sa „Marián Mojžiš na sedeniach predstavenstva vždy vyhrážal, že dá Babiša za Agrofert na súd, a že on o tú firmu príde.“ Po istom čase sa však členovia vedenia dozvedeli, že sa Marián Mojžiš s Andrejom Babišom stretol, a že súdy nabrali pomaly sa vlečúci charakter, až napokon Petrimex súd prehral. A tak sa do celej veci začal vŕtať Štefan Petkanič. Starý známy Petkanič, ktorý vedel, že za Agrofertom nestál iba Babiš, ale aj Rakický. Nuž a na toho mal stále ťažké srdce a nemohol mu odpustiť, že ho v minulosti z Petrimexu vyhodil. „Viete, kde nie je žalobca, tam nie je ani odsúdený. Spor nie je problém prehrať, keď sa mu žaloba patričným spôsobom nevenuje. Ja tvrdím, že Mojžiš dostal od Babiša kufřík s niekoľko desiatkami miliónov korún za to, že súd ustane, a že Petrimex nepoužije niektoré dôkazy proti Babišovi,“ otvorene hovorí Štefan Petkanič, pričom aj konkrétne naznačuje, že „najhlavnejším dôkazným predmetom, teda predmetom doličným na súde, malo byť písomné prehlásenie Trenčianskej, že zápisnici z mimo-riadnej valnej hromady som nikdy nepodpisala a na tomto rokovaní som nikdy nebola.“ Aj nový riaditeľ

Marián Mojžiš urobil to, čo dávnejšie Anton Rakický. Petkaniča za krátky čas vyhodil z Petrimexu, ktorý s odstupom času o

svojom prepustení hovorí: „Nepřestal som sa starať do súdneho sporu Petrimex verzu Babiš. Iné ma zrejme ani nemohlo čakať, najmä potom, ako som mu začal vhadzovať na oči, že ho Babiš uplatil.“ Fakt, že Babiš mohol Mojžiša finančne zahojiť, pripúšťa aj Peter Gregory. Tento niekdajší zástupca rakúskeho veľvystavnectva v Prahu pracoval neskôr v rakúskej firme Nosta ako šéf odboru hnojív a agrochemikálií (export-import) v rámci rakúskeho zastúpenia Petrimexu. Nové vedenie pozvalo práve jeho do Bratislavy, aby po odchode Babiša s Agrofertom, pomohol Petrimexu vyčísliť straty a možnosti ďalšieho vývoja v rámci obchodu s hnojivami v rámci 32 petrimexáckej obchodnej skupiny. „Velmi úspešní sme neboli, lebo kvalifikovaný personál tridsať dvojky bol preč. Zostalo tam zhruba dvadsať ľudí, ktorých daným odborom nemali vôbec nič spoločného. Situáciu sme prakticky nemohli zvrátiť. S Babišom dokonca odišli aj dostupné podklady, či Specialisti z transportného oddelenia Petrimexu, ktorí ovládali komplikovanú manipuláciu železničnej prekládky v Čiernej nad Tisou,“ spomína si Peter Gregory upozorňujúc, že Babiš na začiatku musel mať veľmi veľa peňazí, aby dokázal finančne sanovať náklady na sklady, manipulačné poplatky, železničnú prepravu a iné.

Marián Mojžiš: „So všetkou zodpovednosťou môžem povedať, že sme sa s pánom Babišom nijako nevyrovnali. Takéto praktiky na mňa pán Babiš ani neskúšal. Zrejme vedel, ako by pochodil. Adresáta, kde to mohlo byť realizované, treba hľadať možno niekde inde.“

Marian Mojžiš finančne vyrovnanie s Babišom odmieta

Elena Trenčianska dnes o súdnom spore hovorí, že naň nikdy nebola predvolaná. Priznala však, že na tlak predstavenstva Petrimexu, jeho riaditeľa Mariána Mojžiša a Slavomíra Hatinu napísala prehlásenie, že v čase 13. februára 1995 (teda v čase konania mimoriadneho valného zhromaždenia Agrofertu) bola služobne v Anglicku spolu s dvoma kolegami. K nemu priložila fotokópiu z pasu s potvrdením o prechode hraníc a odovzdala ho Mariánovi Mojžišovi. Podľa Štefana Petkaniča mala za to dostať prísľub, že ju z Petrimexu nevyhodia a nebudu voči nej vyvodzovať žiadne právne dôsledky. Na otázku, kde sa dnes daný dokument nachádza, nikto zo zainteresovaných nevedel odpovedať. Podobné zareagoval aj Marián Mojžiš. Podľa neho by sa mal nachádzať v archíve Petrimexu alebo u Eleny Trenčianskej, pričom tvrdenia, že Petrimex súd s Babišom prehral preto, lebo ho vedenie naschvál nechalo ustat, Mojžiš odmieta. Odmietol aj vyjadrenia, že mu mal Babiš zaplatiť aj za nepoužitie prehlásenia E. Trenčianskej na súde. „*To je hlúposť! Na predstavenstve spoločnosti sme sa rozhodli, že celý vec okolo Agrofertu budeme riešiť sitdnou cestou. Napokon sme však po dvoch rokoch tieto české sády prehřáli,*“ spomína Marián Mojžiš a na otázku prečo vlastne súd Petrimex prehral, nechápavo odpovedá: *Jednoducho ich pán Babiš vyhrál. Žiadne iné dôvody, ktoré spomínate, nie sú!*“

Marián Mojžiš, ktorý najprv Babiša ako štatutár Petrimexu zažaloval a neskôr súd prehral, však urobil obrat o stoosemdesiat

stupňov, keď napokon Babišovi odpredal zvyšný 25 percentný podiel Petrimexu v Agroferte, činí sa vlastne Petrimex vzdal aj čiastočnej možnosti kontrolovať tak významnú a reniovanú spoločnosť a jej aktivity, akou Agrofert dnes je. Tento nechápavý obrat, potvrdzujúci skôr Petkaničove slová o Mojžišom uplatení samotný Mojžiš vysvetľuje po svojom: *„Podlit stanov Ilrmy sme sa ako 25-percentný akcionár Agrofertu mali šancu raz do roka na valni zhromaždeni dostať akurát tak k ekonomickým páráni etrom a naliliadnuť do nich. To bolo všetko. Keď ze majoritným vlastníkom bol pán Babiš a stanovy boli také- to, Petrimexu sa zobraza akákoľvek možnosť podieiat sa na naděni Ilrmy. Aj preto sme sa ako predstavenstvo po preliratom súdnom spore napokon rozhodli odpredať náš zvyšný podiel Andrejovi Babišovi za noniinál, avšak za výměnu akciijedného z českých chemických podnikov,*“ vraví exriaditeľ Petrimexu Marián Mojžiš. V tom čase cena za jednu akciu podľa stanov predstavovala sumu desaťtisíc českých korún, čo pri predaji 25-percentného podielu Petrimexu v Agroferte Andrejovi Babišovi mohlo predstavovať zhruba milión korún.

Jedným z hlavných argumentov Petrimexu ako žalobcu na súde bolo, že Andrej Babiš vytiahol Agrofert z jeho štruktúry pomocou navýšenia jeho základného imania, a to bez vedomia predstavenstva slovenskej spoločnosti. Babiš jednoducho nemal povolenie Petrimexu na takéto konanie a neexistuje ani doklad o takomto rozhodnutí predstavenstva akciovej spoločnosti Petrimex. Andrejovi Babišovi však nič

nestálo v ceste, aby v článku Mladej Fronty Dnes z 12. januára tohto roku povedal, že „Petrimex t'tedy odmietol ďalej financovať aktivity Agrofertu, pretože usúdil, že obchod s poľnohospodárskymi hnojivami je príliš riskantný. Stratil o spoločnosť záujem a vedome sa nezúčastnil navýšenia. Rozhodlo o tom predstavenstvo vofebruári 1995.“ Nikdy však predstavenstvo Petrimexu takto nerozhodlo.

UJ IHCJ

J C JU

zi nejlivnější lidi v groicrt, kterou spo- dním z nejvčtších Vedle tuzemských 'eské pojišfovny je odobýin byznysme- zvitčzil s nabídkou korun v soutěži na je jeho hlavní práci a koupí této firmy, j zaplatíme z vlastem přípravy na při- dčasně splatili úv- čnosli DEZA a Prec- operaci hodláme na nípcrolu použit po- S vlastní prostředky, příslib jedné z nej- h bank.Citibank. na 'j Babiš. Našemu do- hovor pouze písem- osobní setkání přý

ikyjste přišel v roce pustil Slovensko? m přiScl už v roce složil kancelář Pet-

xem. Tím začala vale expanze v tu- zemsku. Slovenský Petrimex však později (vrdlil, že jste Agrofert vyvá- zal z jeho struktur při navýšování zá- klndnilio jmní bez vřdomí sloven ski firmy. Mil Jste tehdy povíření od Petrimexu, že zvyšovat kapitál Agrofert u nechce?

Petrimex tehdy odmítl dále finan- covat aktivity Agrofertu, protože usoudil, že obchod se zemědělskými hnojivý je příliš riskantní. Ztratil o společnost zájem a vědomě se neúčastnil navýšení. Rozhodlo .o tom představnslvq'inomj 995. Po_gcrJ sonálnicli změnách v květnu 1995 za- žalovalo nové vedení Petrimexu na- výšení základního jmění. Soud rozhodl, že se vše odehrálo korektní. Bývalý akcionář Petrimex obdržel zaplacené všechny dluhy a jednorázový výnos z investice.

Ekonomové se pozastávají nad tím, že vnše uskupení Agrofert holding vykazuje vysoké zisky, zároveň mo- hutné Investujete a máte pomírně nízké zadlužení. To zní skoro Jako

i Jo považován za jo< bohatších Čochů,

« Narodil so v Bratisli Kariéru začal v pod obchodu Potrimox, lotoch luzomské po Byl členom KSČ a j Cibulkových soznar spolupracovník Slát

■ Doma byl trnom v o v polovlnft 90. lot pi Tam díky svým švýc ovládl firmu Agrotor palřila Polrimoxu, s rozošel.

κ Od roku 1999 má č V Čosku má bohati přední politiky ODS

■ Jeho hlavní lirmou j podnikních zaměron; petrochemii. V pros spolu s Unipolrolon - Allachom.

■ Jeho podnikatelské šotři Babšliv postu

podniku: Úplně jinak prezentují situáciu okolo vzniku Agrofertu niekdajší blízki kamaráti a zároveň společníci Andreja Babiša. Agrofert, ktorý je dnes priam biliardovým podnikom mala povodne založit skupina siedmich kamarátov pochádzajúcich z Petrimexu. Popři vlastnom biznise, či zaměstnaní v Petrimexe, začali obchodovať s podobnými komoditami ako Petrimex. Na podobné obchody si založili nové firmy, pričom výnosy putovali aj do Agrofertu. Anton Rakický mal ako šéf Petrimexu a štátny tajomník ministerstva zahraničných vzťahov držať nad všetkými ochranný dáždnik. Dalšími společníkmi Antona Rakického pôsobiaceho v Bratislavě a Andreja Babiša, ktorý „operoval“ v Čechách boli Lubomir Šidala, ktorý pracoval v Maroku a prispieval svojimi obchodmi otdadial'. Ďalej to bol Alexandre Beljajev, ktorý operoval na ruskom trhu, Proper, ktorý pôsobil na ukrajinskom trhu, Štefan Petkanič, ktorý mal na starosti špeciálne komodity a Peter Lóvinger, ktorý mal pod palcom financie. Peter Lóvinger s hrdosťou v hlase suverénne hovoří: „Žiaden americký, ani slovensko-český sen i> prípade Babiša neexistuje. Pod súčasného Babiša sa podpísal Petrimex a my! Až sme sa rozišli. Zostali iba dvaja. Rakický a Babiš.“ Peter Lóvinger rozchod s Babišoin nelutuje a na moju otázku prečo, iba s úsmevom na tvári jDokrčil plecami a poznamenal, že to nepotrebuje. Lubomír Šidala taktiež nešetí slovami, keď Babiša označuje za podvodníka, ktorý ich všetkých podviedol. „Spoločne sme za peniaze z vlastných obchodov kupili domy na Roháčovej ulici č. 83 a 85 v Prahe a na naše náklady sme ich zrekonstruovali. Dnes je v nich len on. Celý čas nás

Dohody o spoločnom

Počestný Andrej Bšiš

Počestný Andrej Babiš

*Ťahal za nos, že Agrofert síavia v Čechách pre nás sied-
mi a Petrimex zasa, že ho buduje preňho. Vsetko si však budoval
iba pre seba. Jediného, koho z Agrofertu vyplatil, bol Anton
Rakický, “ dodáva Šídala.*

Roháčova ul. v Prahe, sídlo Agrofertu.

Logá Babišových firiem

Vchod do
Agrofe

Babišove budovy na Roháčovej ulici v Prahe, ktorú odkúpil.

Skutočnosť, že Anton Rakický naozaj držal nad všetkými ochranný dáždnik, dokumentuje aj záruka Petrimexu, podpísaná Ing. Rakickým ako jeho štatutárom na bankový úver pre firmu Conamis, spoločný podnik zo dňa 16. júla 1992. Išlo o sedemnáť miliónov päťstotisíc korun československých (17 500 000,- Kčs), ktoré Conamisu poskytla na necelý rok Slovenská poľnohospodárska banka (SPB, a. s.). Tieto peniaze mali putovať na kúpu priestorov Agrofertu v Prahe na Roháčovej ulici 83 a 85.

Záruka Petrimexu, podpísaná Ing. Rakickým ako jeho štatutárom na bankový úver pre firmu Conamis, spoločný podnik zo dňa 16. júla 1992. Išlo o sedemnáť miliónov päťstotisíc korun československých (17 500 000,- Kčs), ktoré Conamisu poskytla na necelý rok Slovenská poľnohospodárska banka (SPB, a. s.). Tieto peniaze mali putovať na kúpu priestorov Agrofertu v Prahe na Roháčovej ulici 83 a 85.

Ukradiutie budovy Agrofertu v Prahe: O tom, či Babiš ukradol budovu, v ktorej dnes sídli jeho Agrofert, rozhodne sice až príslušný súd, na ktorom už bola žaloba podaná. Bývalý spoločník Andreja Babiša Lubomír Šídala si okrem iných

zaujímavosti spomína, ako prišlo k jednej hádke, keď sa Babiš domáhal vpísania do jednej z jeho firiem SIMA, ktorá vlastnila bratislavskú reštauráciu Casablanca. „My, ako spoločníci, sme mu vtedy povedali, že ho do SIMY vpíšeme, keď on nás konečne vpíše do nám dlho srubovaného Agrofertu. Nestalo sa. Naopak! O tie budovy v Prahe nás obral. Bol to spoločný vklad do spoločne budovaného Agrofertu. Boli kupované za naše peniaze, a za naše spoločné peniaze sme ich dali aj zrekonštruovať. Sú to nádherné objekty, o ktoré sa súdime. Lepšie povedané, súdime sa už iba o jednu na Roháčovej 83. O druhú sme sa už súdiť nestihli, pretože náš právnik natahoval čas a nepodal žalobu, čím dosiahol premlčanie lehoty. „rozhořčeno hovoří Lubomír Šídala obviňujúc vlastného advokáta z toho, že ho Babiš podplatil. „Nielen to, že podplatil právnik! Ešte nato sa Babiš pokúsil odpredať ďalší spoločný majetok - Kajetánske záhrady a v nich situovanú reštauráciu Kajetánka. Išlo o priestory, ktoré boli súčasťou záhrady Pražského hradu. Našťastie sa mu to nepodařilo, lebo tento majetok bol v tom čase zablokovaný kvôli garancii firme Renault. Andrej Babiš nás teda normálne sprostým spôsobom okradol o dva baráky, v ktorých dnes sídli,“ uzaviera niekdajší spoločník Andreja Babiša, Lubomír Šídala.

Nadšenie siedmich spoločníkov sa však neskončilo tak, ako dej z filmu Sedem statočných. Babišovi spoločníci založili najskôr dve firmy, cez ktoré zrealizovali

niekoľko objemných obchodov. Neskôr oba podniky spojili do jedného. Išlo o firmu CONTIX, v ktorej boli spoločníkmi Proper, Petkanič a Blejajev.

Druhou boia firma SIMA, v ktorej bol Babiš, Rakický, Šidala a Peter Ldvinger. Z toho vznikla firma CONAMIS, čiže obrátene CON... a AM1S - SIMA. Všetci spoločníci mali byť podľa vzájomného dohovoru buď ako firma (Contix a Conamis) alebo ako fyzické osoby vpísané do Agrofertu ako spoluvlastníci. Nestalo sa. KoFko prostriedkov do Agrofertu naliali a aký finančný objem firmy zrealizovali, zostáva nezodpovedané. S istotou možno povedať, že vzájomná komunikácia niekdajších spoločníkov Andreja Babiša dnes prakticky neexistuje.

Babišove budovy v Prahe na Roháčovej ulici.

Sedem splátok pre Rakického: Fakt, že Andrej Babiš má byť za čo vďačný v prípade osoby Antona Rakického, platí

stopercentne. Ako hlava Petrimexu išiel vedome s kožou na trh. Vedel aj prečo. Odpoveď je: Pre peniaze! Ku koncu roku 1995 sa mal však Babiš pohádať aj s Rakickým. Dokonca sa pred niektorými ľuďmi na Rakického adresu posťažoval, že ho iba využíva, že si z peňazi Agrofertu platí letenky do Ameriky pre celú rodinu, a že ho chce dostať z predsedu Dozornej rady Agrofertu, v ktorom mal mať podľa ich vzájomnej dohody 50 percent. Preto sa rozhodol s Rakickým skončiť a v roku 1996 mu navrhol vyplatenie jeho podielu. Rakický so vzájomným rozchodom súhlasil, pričom Babišovi vraj sám stanovil cenu za svoju polovicu. Podľa informácií ohodnotil Agrofert na miliardu konin. Logicky by teda 50 percent z miliardy predstavovalo 500 miliónov konin, ktoré by mu mali patriť. Dohoda mala teda znieť takto: Za Agrofert zaplatí Babiš Rakickému pol miliardy konin na sedem splátok na sedem rokov. Podľa dohadov viacerých zainteresovaných sa Rakický pre prípad poistil tak, že za každú splatenú časť vráti Babišovi časť akcii Agrofertu na doručiteľa alebo O. F. I. či Ameropy. Samotný Andrej Babiš sa o tejto dohode pred jedným zo svojich spoločníkov nielen zmienil, ale s posmešným úšklabkom chytajúc sa za hlavu povedal, že cena Agrofertu bola už v tom čase oveľa vyššia, ako ju odhadol Rakický, čím sám seba ukrátil.

Bianko Rakický ako bianko Ducký: Slovenské policajné orgány sa spolu s finančnou políciou, daňovými úradmi, Najvyšším kontrolným úradom či šéfom tajnej služby a ministrom vnútra v jednom určité zhodnú. Hlavným a najdôležitejším dôvodom odstránenia Jána Duckého cestou nájomného vraha boli jeho podpisy pod zínenkami SPP. Položky na sto, dvesto či tristo miliónov slovenských korún nie sú až tak závažnými v porovnaní s bianko zmenkami, kde si dopíšete sumu, akú len chcete. Podobným spôsobom svojho času fungoval aj Ing. Anton Rakický, ktorý tiež podpísal

bianko dokumenty. Jedným z takých je aj finančná záruka na 50 miliónov slovenských korún pre hocikoho, kto sa dopíše...

Išlo o ručenie štátnej firmy Petrimex za osobu, respektive firmu, ktorá si požičia od Slovenskej poľnohospodárskej banky, a. s. 50 miliónov slovenských korún. Takýto dokument z 15. decembra 1993 s podpisom Antona Rakického dodnes existuje. Je len preto logickou otázkou, koľko podobných dokumentov Rakický stihol ešte podpísať a o koľko korún pritom prišli slovenskí daňovní poplatníci?

O. F. I. - švajčiarski spolužiaci so slabosťou na Babiša:

Keď sa podobné ako ja boli vo Švajčiarsku na firmu O. F. I. pozrieť aj moji českí kolegovia a hľadali jej majiteľov, zistili, že Ost Finanz und Investition sídli na okraji mesta Baar v malej kancelárii spoločnosti Contrevi spolu s dvadsiatkou ďalších firiem. Sídli je priam prehnaný výraz. V budove nemá O. F. I. vlastnú kanceláriu, neúradujú tam majitelia ani zamestnanci spoločnosti. Táto neviditeľná spoločnosť pritom podľa dostupných informácií až do vlašajšieho októbra vlastnila

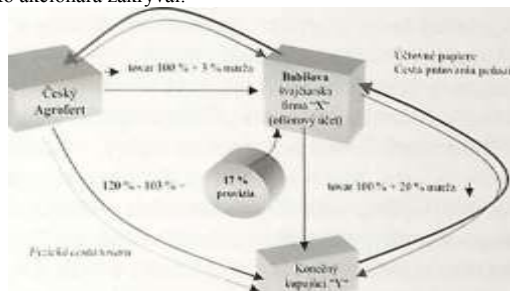
vačšinový podiel v českom chemickom impériu Agrofert. Zistiť v Baare čokoľvek o českej expanzii miestneho podniku nie je jednoduché. Budova v nie príliš peknom švajčiarskom zapadákovce vôbec neodpovedá parametrom, aké kladie laik na kancelárske priestory spoločnosti, ktorá niekoľko rokov vlastnila v Česku firmy s ročným obrátom skoro tridsať miliárd korún. Presklenný podlažný dom susedí s činžiakmi, továrnou a bývalým silom, v ktorom je situovaná podradná putika.

Andrej Babiš veľakrát hovořil o svojom štúdiu na švajčiarskom gymnáziu College Rousseau v Ženeve, kde študoval ako syn zástupcu Československa v GATT pri stálej misii OSN. Práve jeho tamojší spolužiaci zo strednej školy si podľa jeho slov naňho spomenuli, keď mu bolo najťažšie a potreboval peniaze. Vraj mali na naňho slabosť, a keď im ukázal projekt Agrofertu, natofko sa im zapáčil, že mu prostredníctvom nimi založenej spoločnosti O. F. I. požičali peniaze. Tento príbeh je podľa Babišových bývalých spoločníkov „taká istá zlá tanina, akou je aj jeho 120 tisícový mesačný plat. Švajčiarski priatelia a bývalí spolužiaci zo švajčiarskeho gymnázia College Rousseau i> "Ženeve, to je jedna rozprávka.

Žiadne O. F. I. Je to ten sám Babiš," tvrdí jeden z jeho niekdajších spoločníkov. Fakt, že O. F. I. je vlastne Andrej Babiš, vie aj Elena Trenčianska: „O tom som sa dozvedela a minulý rok," tvrdí.

Spoločnosť O. F. I. vznikla v roku 1994, teda v rovnakom čase, keď Babiš odchádza zo Slovenska a z podnikania Petrimexu rozbieha v Čechách Agrofert. Podľa tvrdení Babišových blízkych kamarátov je to len nastrčená spoločnosť vo Švajčiarsku, prostredníctvom ktorej má Babiš prelievať nespočetné množstvo peňazí, ktoré nie sú zdanené. Robí tak prostredníctvom offshore účtov. Ak sa totiž v minulosti hovořilo o Švajčiarsku a o jeho kvalitných švajčiarskych

hodinkách, v štyridsiatich rokoch o bankách, ktoré v neutrálnom Švajčiarsku slúžili na ukrytie peňazi a zlata Židov, Nemcov, či Rusov, tak dnes sa o Švajčiarsku hovorí ako o krajine, v ktorej existujú! tzv. daňoví poradcovia, ktorí za patričnú odmenu ochotné po niekoľko desiatok rokov figurujú ako nastrčení konatelia tzv. schránkových firiem, pričom ich praví vlastníci zostanú navždy nezverejnení, a teda absolútne neznámi. Forma je jednoduchá: akcie na doručiteľa. Babiš má firmy vo Švajčiarsku, v Taliansku, v Čechách a na Slovensku. Obchodovanie napríklad so Švajčiarskom beží podlú tvrdení tých istých zdrojov na províznej báze a na báze nákupu na vlastný účet. Andrej Babiš sa teda pokojne môže skrývať za akcionárov na doručenie. Keď by sme však vo Švajčiarsku mohli nazrieť do akcionárskej knihy, zistili by sme, že O. F. I. je, respektive bola iba samotný Babiš. Navonok firmu zastupoval jej konateľ! Roland Schaer, ale majiteľ bol Babiš, ktorý však Schaera dnes už nepozná. Možno si na toto meno v súvislosti s O. F. I. matné spomenie, avšak absolútne popiera reči, že by vlastnil nejaké švajčiarske firmy, kde by ho cez akcie ako akcionára zakrýval.

Čo je to vlastne off-shore spôsob platieb? Kľe o klasický

spôsob zárobku prostredníctvom preháňania peňazi cez bankový účet na báze obchodnej marže bez zdanenia. Napríklad z českej spoločnosti „Agrofert“ predá Babiš tovar vlastnej švajčiarskej firme „X“ za hodnotu tovaru, plus minimálna marža - napríklad 3 percentá. Švajčiarska firma „X“ predá tento tovar ďalšej - konečnej firme „Y“ za hodnotu tovaru, plus dvadsať percentnú maržu, pričom ide finančnú transakciu prostredníctvom tzv. off-shorového bankového účtu. Konečnej kupujúcej firme „Y“ teda prichádza tovar s 20 percentnou maržou. Mohol by jej prísť aj priamo, ale to by nezarobila švajčiarska firma „X“ 17 percentnú maržu na svojom bankovom off-shorovom účte, ktoré nie sú zdaniteľné. Sú držané na Gibraltáre, v Monaku, na Virginia ostrovoch, alebo v Luxemburgu, kde je to už dnes čoraz viac problematické, lebo je v EÚ. Spomínaných 17 percent môže napokon Babiš z off-shorového účtu previesť kamkoľvek do sveta alebo vyťahovať v hotovosti bez toho, aby platil dane. De facto však kupujúcej konečnej firme „Y“ ide tovar od Babiša - z českej firmy „Agrofert“ priamo, ale účtovne nie - prechádza minimálne cez ďalšiu firmu v spomínaných krajinách, ktorá patrí Babišovi.

Druhou z možností, ako na off-shore zarobiť, je podlú tvrdení nemenovaného ekonomického analytika provízna báza. Napríklad: Andrej Babiš a jeho český Agrofert holding pošle tovar v základnej hodnote plus minimálna 3 percentná marža, švajčiarskej firme Agrofert Swiser ktorá disponuje off-shorovým bankovým účtom. Tá tovar napokon predá ďalej a Babišov český Agrofert vyplatí švajčiarskemu Agrofertu 10 percentnú províziu za sprostredkovanie obchodu. Spomínaných desať percent zostáva na off-shorovom bankovom účte a nepodliehajú tak zdaneniu.

Ameropa - druhá O. F. I. na druhú?: „Azda nikto neprišiel na lepší spôsob, ako financovať svoju firmu tak, ako to urobil

Andrej Babiš, ktorý sa zabezpečil prostredníctvom Ameropy," tvrdí nemenovaný obchodník na švajčiarsku Ameropu, ktorá by mala byť 55 percentným vlastníkom Agrofertu. „*Má to niečo spoločné s O. F. I., ale je to oveľa rafinovanejšie,*“ dodáva. V prípade Ameropy je nutné povedať, že naozaj môže ísť o najrafinovanejšie Babišove usporiadanie. Ameropa AG, Ameropa holding AG boli síce založené v roku 1948 vo Švajčiarsku, ale súčasná správna rada bola v obocli spoločnostiach ustanovená v roku 1994, čo opäť tak, ako v prípade O. F. I., korešponduje s Babišovým založením všetkých jeho zahraničných firiem.

V roku 2001 vznikla Nadácia Ameropa, ktorá je vlastne náboženskou fondáciou a jej náplň: charita, vzdelávanie a náboženstvo sa zdá byť najvyššou formou Babišovho podnikania. Vo vnútri takýchto nadácií je kontrola tokov peňazí tým najväčším problémom. Aj preto môže nadácia pokojne slúžiť na financovanie politických strán a hnutí v Českej republike a na Slovensku, alebo na financovanie Babišovho oIT-shorového majetku.

V prípade Ameropy je nutné uviesť niekoľko dôležitých faktov zaváňajúcich prepojením na tajné služby či nebezpečne silných obchodníkov s nerastným bohatstvom. Dôležitým momentom sú v prvom pláne prezentácie Ameropy zo strany samotného Andreja Babiša. Tak napríklad koncom minulého roka Babiš informoval, že O. F. I. predala svoj podiel v Agroferte spoločnosti Ameropa. Stalo sa tak len dva mesiace pred decembrovým vládou schváleným odpredajom Unipetrolu A. Babišovi. Český týždenník Respekt sa zamýšľal nad otázkou, prečo si Ost finanz und Investition nechala utiecť lak výhodný obchod, akým privatizácia Unipetrolu bezpochyby je? Odpoveď ponúkol nemenovaný muž z Úřadu pre zahraničné styky a informácie: „*Predsa dost' dobré nešlo předat' strategicky*

významný podnik tak zakonšpirovauej firmě ako O. F. I. a už vůbec nie v okamihu, keď britská firma Rotch Energy ponúkala o tri miliardy korún viac ako Babiš.“ Takže podiel O. F. I. kúpila vlani bazilejská firma Ameropa AG a mala by vlastniť 55 percent v Agroferte. Získala tak rozhodujúci vplyv na českú chémiu, petrochémiu a čiastočne aj poľnohospodárstvo. Na

internetových stránkách je možné dočítať sa, že ju po celý čas od jej vzniku vlastní rodina Živy. Dnes je jej majiteľom Andreas Živy a spoločnosť zamestnáva v desiatkach krajín zhruba šesť stoviek ľudí.

<p>trj fwKil ic w\c vkhil koickně de 11\ \ alj orwiooi/ Pctumci obdici cto zaplacené v Wvhnv diuhv a tedniva- piV</p>	<p>přwM poWiky OOS i</p> <ul style="list-style-type: none"> Joho hlavní hrmou jo royni Agrotet který mi podly v 83 podnodi »nA/enyeh na zpracování zomfctbtkých surovin a peuochoiri, v prosinci vyfaii soutai na Unipetroj Kromé toho mu spolu s Unipetioiem patř i t'oti z vřkých chemických uskupani v zani • A).achem podniMitui-kú začátky pravdzi nyini znovuotevřený spor pobcio . Seti Babišův postup pš th roky starém přpadu ovládnuti lovecenve. .
<p>Fkooomoié ic poiasU>ujl tuj tím. roce lr vaU avkupeni Agrofert holding IT *> Wjrujř vysoké tisk, žirurú mo- roce hutni Investujete a mate pomiri lct- nukt tadlulcu. To lul skoro jako ma* perpluum mobile... ven , Prvi proto. 2c mime relativ ně vy soké wky, mlčeme silně investo* vat Agrofert nevyplatil akcionářům r byl nikdy ani korunu dividend, vlechno i Ko ilo /novu do rozvoje firmy. V tomto olala icigiona, mim na myslí středni Evro- cho- pu. budou jejtě rok molná dva roky lidni : phleliouu k dobrý m akvizicim. Pak ne xu bude majetek v rukou nových vlastní- dvo- kú a získávat trhy a výroby se stane u (x>- podstatně sloititjU Proto soustřidu- jeme naše Ušili na rozvoj. Ale pouli- vime jenom tich prostředků, které asni- nim zústanou poté. co naie spolci- 1995 nosil uskutečni své investični progra- v ni my. Víme. že musíme mit zdravé a koly, silné tělo. abychem mohli rúst v sto- rime- Ziskává Agrofert nějaké peníze od</p>	<p>>>cho zahraničního akcionáře Ame- Nejde tedy o veřejnou aVcio- 1 ropy? Kdo jsou její vlastníci? Firma .vou společnost, ale o rodinný pod- j svou strukturu nenejčuje_ nik. Přesně podily majitelé jsou tedy řádné trvalé peníze od ipolečnos- j rodinnou záležitosti Firma tak svou i ti Ameropa neziskáv imc. občas nim j akcionářskou strukturu zveřejňoval i poskytuje malé půjčky, které jsou 1 nemast, známo je, ic todna vlastní * později refinancovaný bankami To stoprevent podlíla, proto. ic vyřizeni úvěrů je časová přf- 1.5 národné, Ameropa je naopak ope- Chlubíte se tím, le nemáte nijak rabvni Je (o ni! vř známý obchod- mnoho úvěrů. Máte vlak nějaké i ni palmer ph aktivitách v západni podrozvahové alvauky tedy napřf- Evropě, proto také jil před lety kou- klad ručení za cizí směnky. Jei se na- i pila pět procent akcií Agrofertu venek ve výsledech firmy neprojevou- t Loni se Ameropa rozhodla převzít jil n akcióu se být problémem ve chvi- i padesitiprocentní podil od investor- U, kdy dlumikovi dojdou peníze a na ské firmy O F I Sio o obchod mezi řadu přijde ručitel? i těmito subjekty, v němi byl Agro- . Nemáme lidné podrozvahové zá- j fert jen předmětem transakce, také ! vazky, které by mohly ovlivnit vý- j řádné peníze neziskal. Vlastníkem sledky společnosti. Zdědili june sice i Ameropy Je rodina Živy 112 0j roku i některé kostlivec v dobi, kdy jsme 1</p>

Babišove vyjadrenia v Mladej Fronte Dnes z 12. januára tohto roku o Amerope a jej majiteoch - rodině Živy, ktorá sa rozhodla prevziať 50 percentný podiel O. F. I. Andrej Babiš tvrdí, že firma Ameropa je rodinným podnikom, a nie verejnou akciovou spoločnosťou, preto sú presné podiely majiteľov rodinnou záležitosťou. „Firma tak svoju akcionársku štruktúru zverejňovať nemusí. Je známe, že rodina vlastní 100 percent podielov. -

Zaujímavý krok však začiatkom tohto leta urobila Komisia pre cenné papiere ČR, keď Amerope zaslala žiadosť, aby potvrdila informácie, že je majoritným vlastníkom Agrofertu. Odpoveď prišla a bola prekvapivá. Ameropa totiž uviedla, že v Agroferte nikdy majoritu nemala. Tým poprela Babišove vyjadrenia z novembra minulého roka, že Ameropa k svojim pia- tim percentám v Agroferte prikúpila ďalší 50 percentný podiel od O. F. I. Babiš chcel zverejnením tejto zmeny vyvrátiť pochybnosti a Zemanovmu kabinetu, či iným

pochybovačom jasne ukázať, že jeho zoskupenie uchádzajúce sa o Unipetrol je transparentné a v kolonke hlavný akcionár má vyryté meno tradičnej západoeurópskej firmy so storočnou tradíciou. „*Samozrejme boli aj lak i, ktorí nám nepriali, a preto aspoň nekorektne a nepravdivo vytvárali zahmlené špekulácie okolo akcionárskej/ struktury Sila a renomé Ameropy už nedáva k podobným špekuláciám priestor nikomu,*“ povedal vlani Hospodárskym novinám Babiš.

Negatívne stanovisko Ameropy Babišom zatraslo. Po chvilke mlčania prišiel s vysvetlením, že sa daný obchod uskutočnil, avšak O. F. I. Amerope nepredala všetkých 50, ale len 35 percent. „Ameropa mala sku- točne s O. R /. uzavretú zmluvu na kápu jej podielu. Nechala si však vypracovať právnu analýzu a zistila, že by musela v českých v dceřiných Jiřinách Agrofertu s verejne obchodovateľnými akciami po nadobudnutí majority organizovať verejný výkup akcií,“ vysvetľovali blízki Babišovi spolupracovníci.

Sídlo spoločnosti Ameropa je úhladná vilka v bazilejskej štvrti Binningen. Jej majiteľ nie je ochotný komunikovať s novinármi a úmyselne sa im vyhýba. Preto sa zatiaľ nikomu nepodařilo overiť vlastnícku štruktúru ani to, odkiaľ zoberie peniaze na kúpu Unipetrolu. „*Tú firmu sme preverovali niekoľkokrát a zis- tili sme, že pravdepodobne za ňou stojí niekto iný; než uvádzajú oficiálne stránky*“ hovorí dôstojník českej rozviedky: „*Najviacsa hovorí o Marcovi Davidovi Richovi, obchodníkovi s ropou, ktorý bol pred niekoľkými rokami v neprítomnosti odsúdený v USA na deväť rokov väznenia*“

za nelegálne obcťodovanie s embargovanou iránskou ropou v oseindesiatych rokoch, pričom vláni bol za škan- da/ózných okolnosti amnestovaný Billoin Clintonom. Rich má roky nahlášené trvalé bydlisko vo švajčiarskom mestečku Baarfv mieste, kde má sídlo aj spoločnosť O. F. I.). Richove spojenie s Ameropou dokazuje taktiež fakt, že švaj- čiarska firma a Rieli vlastnia firmu Kolmar Petrochemicals, čo je informácia, ktorú zistila česká rozviedka. Ameropa nie je v Bazilei nijako známa a za posledné roky o nej v tamojšej tlači nebola zverejnená žiadna významná informácia." Keď sa týždenník Respekt pýtal ministrov Zemanovej vlády, či poznajú firmu, ktorej vložili do rúk privatizáciu celej českej chemie, odpovede zněli "nie". „Nepoznám," hovorí minister vnútra ČR Stanislav Gross. „Nepoznám, " povedal niekdajší minister dopravy Schling. Rovnako odpovedali niekdajší šéf poslaneckého klubu ČSSD Bohuslav Sobotka, či Karel Kuhnľ a ekonomický expert lidovcov Miroslav Kalousek.

Andrej Babiš sa od novodobých manažérov a najbo- hatších mužov v postkomunistických krajinách líši tým, že podľa dostupných informácií všetky jeho firmy - až na Profertu s pol miliardovým dlhom - profitujú a splá- cajú bankové úvery. Opačné ho však vnímajú tajné služby. Zahmlené prepojenia s Ameropou a O. F. I. k tomu len prispievajú. Pred neprehľadnosťou spomí- naných firiem varovala Zemanovu vládu vo svojej vľahjšej správe aj česká Bezpečnostní informační služba (BIS). Správa tajnej služby upozorňovala, že Švajčiari môžu kryť investície niekoho tretieho, pričom šance ovládnuť petrochémiu a chémiu v členskej krajine NATO môže prilákať záujem desiatok rizikových spoločností. Nie je totiž možné v prípade Ameropy vylúčiť vlastníka, za ktorým stoja ruské, čínské, či arabské tajné služby alebo organizovaný zločin. Vládu nechala správa chladnou a na otázku „Komu

patří Ameropa'." dodnes žiadny z ministrov tak Zemanovej, ako aj Špidlovej vlády odpovedať nechce alebo nevie.

Skok do maxima, ktorý privatizácia chemického gigantu Unipetrol predstavuje, sa nemôže obísť bez článku v novinách. Keď si bývalý zástupca Petrimexu vo Viedni Peter Gregory, ktorý je dnes na dôchodku, zakúpil slovenskú a českú tlač a v poslednom čase sa v nej s pravidelnosťou dočítal o Babišovi, zostal prekvapený. „Fascinovalo ma to z toho hľadiska, že Babiš v médiách nefiguroval. On sa tomu vyhýbal, ako moliol. A zrazil skoro pravý opak. Povedal som si, že sa to k němu vôbec nehodí a rozmýšľal som, čo za konštrukciu zasa vymyslel. Ako sa mu to celé hodí? Sainozrejme, že odpoveď môže dať iba Babiš. Politika, médiá, to je totiž iná parketa..." Zdóveruje sa Gregory, ktorý ma upozorňoval, že keď sa venujem tejto téme, mal by som si dávať veľký pozor. Sainozrejme, nebol jediný. „Andrej Babiš má toiko peňazi, teoreticky aj prakticky, že v Čechách našho nikto nemá, " hovorí Gregory, ktorý sa s Babišom zoznámil koncom osemdesiatych rokov. Lepšie sa poznal s Duckým a najma s Rakickým.

Andrejovi Babišovi nemožno uprieť skutočnosť, že mal jasný cieľ s pevnými kritériami, ktoré dodržiaval. Do Čiech prišiel takpovediac čistý Obchodní partneri voči němu netrpěli žiadnymi predsudkami, nebol zatažený pohľadávkami voči žiadnym českým pod- nikom a na vídieku sa s hnojivami veľmi rýchlo rozbe- hol. Fabriky, ktorým Babiš začal dodávať tovar, boli priam až prekvapené včasnou dodávkou, fabriky od ktorých kupoval zasa včasným finančným vyrovnáním. Keď mali príst peniaze pätnásteho. tak icli daná fabrika štrnásteho mala. V dobe ohromných zmien, keď Chemapol neplatil načas, alebo vôbec a vznikalo množstvo záväzkov. pohľadávk, pričom sa podniky zmiateli v prvotnej a druhotnej platobnej neschopnosti, to bol doslova zázrak. Právě exkluzivitou,

peniazmi a obratnými ekonomickým ťahmi začal Babiš postupne ovládať jednu fabriku za druhou. Peter Gregory: „Mňa by len veľmi zaujímalo, či sa vôbec niekto v zahraničí našiel, kto bys ním nebol spokojný. Veď to je neuveriteľné. Keby to ruplo práve v zahraničných vzťahoch, tak sa okamžité spustí lavinový efekt a Ameropa, či O. F. I. končia. Všetnime si však, že Ameropa funguje od Rakického až po Babiša dvadsať rokov a bez najmenších problémov. Nikde nikto o nejakom probléme nielenže nič nevie, ale ani nezapočítá!. To je veľmi dlhá doba, keď si vezmeme, že v Rakúsku, Nemecku, či Švajčiarsku takéto firmy „padajú“ každá chvíľu. Aj to je dôkazom toho, že Ameropa, Babiš a ostatní, ktorých nepoznáme, sú monolitný kruh a takou konštrukciou, v rámci ktorej sa nikto s nikým líadať nemôže. Inak by sa to fakt už dávno skončilo,“ hovorí Peter Gregory.

Andrej Babiš mohol zarobiť na províziách a vďaka Petrimexu veľké peniaze. Peter Gregory: „V Československu to bolo iné, ako na západe. U nás v Rakúsku boli provízie normálnym javom, ale v komunistickom Československu nie. Preto tieto financie zostávali na zahraničných účtoch. Čisto teoreticky slúžili dané kontá na prepychový život jeho majiteľa a pár ľudí v jeho okolí na tri generácie. V momente, keď skončil socializmus, sa tieto peniaze nepredstaviteľným spôsobom rozmnožili,“ vysvetľuje Peter Gregory a približuje ďalšiu konkrétnu záležitosť, na ktorej Babiš zarobil...Andrej Babiš zobni! zo sebou do Čieclt okrem ľudí aj slovenské peniaze. Za dva a pol roka zarobil záhadným spôsobom na DPH v rámci obchodov miliardu, miliardu a pol slovenských konin. Nevie ako to fungovalo. Tam je však ten liáčik, prečo počas prvých rokov svojho pôsobenia v Čechách na Slovensko absolútne nechodil. Keby sa mu však čokoľvek malo stať alebo by mu hrozilo vzdenie, okamžité odchádza do Ameriky. “

Podľa Gregoryho pôvodné začiatky Babiša sú u Rakického a Rakického základy pochádzajú z Ameriky. „To všetkoje vďaka nákupom surových fosfátov pre domáci výrobu v Československu. V Amerike sa totiž nakupovali drahé, ale veľmi kvalitné fosfáty. Tam musel Rakický zarobiť veľké peniaze a spočiatku bol vyplácaný priamo na ulici, lebo keď pokryjete 90 percent odbytu americkej firmy, tak vám jej zástupcovia dajú aj neviem čo,“ rozpráva Gregory a pokračuje na tému províznej bázy obchodov. „S odměnami to bolo v Amerike najjednoduchšie. Pre ne to bota exotika obchodovať Československou!. V 80. rokoch sa v prístave Tamper nakladu! tovar a vozil sa do Československa. Od America nov však nenakupoval priamo Petrimex, ale prostredníctvom Ameropy. Kde-ko sa i- tomo období snažil i Rakúsku a Nemecku zistiť, kto za tou Ameropou stojí. Nikto však nič nezistil. Dôvodom bolo, že v Amerope existoval človek, ktorý de facto o ničom nevede! a ani nebo! odborník,“ spomína Gregory, ktorý hovorí, že na všetko musia existovať v archíve Petrimexu doklady, nákladné listy, bankové dokumenty.

Neskôr sa fosfáty začali vozit' zo Sýrie. Právě tá dl ho-

vala Československu za zbraně a Rakický tento dlh speňažil. Tým sa stal doma pre všetkých veľmi zaujímavým, lebo dokázal premeniť prach na peniaze. „Sýrijské fosfáty boli však nekvalitné, a preto sa museli vozit' na spracovanie do Rakásku, na čom samotný Rakický opál' za robil. Po Dunaji sa doviezol sýrsky fosfátový piesok, ale v Bratislave sa ani nezastavil a rovno pokračoval do Rakásku. Mal však vystavené slovenské papiere. Keďže išlo o vylepšenejší tovar, Petrimex dostal na to od štátu dokonca aj dotácie. V Rakúsku sa fosfáty prepracovali a následne ich Československo opäť nakúpilo v podobe kombinovaných hnojív. Odtiaľ smerovali na družstvá. Československo bolo najväčším odberateľom týchto hnojív. Samo ich totiž nevyprodukovalo. Niečo síce vyrábala bratislavská Istrochem a lovosická Lovochemie, ale to bolo málo. Aj tam si Rakický veľmi zarobil. Najprv si mohol určiť cenu za ktorú predávať Petrimex fosfáty do Rakásku a následne cenu, za ktorú ho po prepracovaní odkúpi. Dvakrát sa teda manipulovalo s cenami, pričom dodávateľ aj odberateľ fosfátov bol ten istý. Vďaka tomu sa vždy si našiel veľký priestor na dobrý kšeft. Viem, že vtedy mal z toho Rakický aj veľké problémy so štátnou bezpečnosťou,“ hovorí Peter Gregory, ktorý mi na otázku, koľko mohol Rakický v socialistickom Československu vďaka obchodovaniu so zahraničím zarobiť, odpovedal pokrčením plic. „Všetko sa platilo v dolároch a vtedajší kurz koruny... To, čo Rakický zarobil, tak to je nepredstaviteľné!”

Anton Rakický mal vďaka svojim príjmom v Amerike na Floride postavený neuveriteľne krásny a veľký dom na pobreží, ktorý na socialistické pomery pripomínal rozprávkový palác.

Ako sa vlastne Anton Rakický dostal k Amerope, to nie je zatiaľ známe. Najpravdepodobnejším je vysvetlenie nemenovaného obchodníka, že v nej zrejme kúpil podiely a neskôr v polovici 90-tych rokov predal celé know-how

Ameropy Babišovi. Ako sa pozerá na Ameropu a jej obchody Peter Gregory? „Ameropa vždy vystúpila tam, kde by normalita Babišovská firma nemala peniaze. To znamená, že Babiš jej predal tovar a následne ho Ameropa predávala konečnému spotrebiteľovi. Všetko sa to dialo lomeným obchodným spôsobom. Priamym dodávateľom tovaru konečnému spotrebiteľovi bol samotný Babiš, len úctovne a papierovo sa všetko prehnalo cez Ameropu,“ prezrádza Peter Gregory a pokračuje: „Keď Babiš obchodoval s Nemeckom, iškutočnilo sa prostredníctvom Ameropy aj niekoľko výmenných predajov. Ľba sa jednoducho vymenil tovar a vyjednával sa provízia. Je však dosť možné, že tovar ktorý tam putoval, sa vymieňal iba na papieri a Babiš dodával Nemcom nemecký tovar. Samozrejme, cez Švajčiarsko.“

V Amerope bolo podľa Petra Gregoryho už v hlbokéj histórii veľmi veľa peňazi. „Už dávno predtým, ako sa Babiš dostal k Amerope v nej bota hrúza peňazi. Boli v nej kontá rôzneho rázu, takže jej postavením to nemohlo otriast“ Dá sa povedať, že dodnes ani neotriaslo...

Počestný Kapitola V. Podvodník
Babiš?

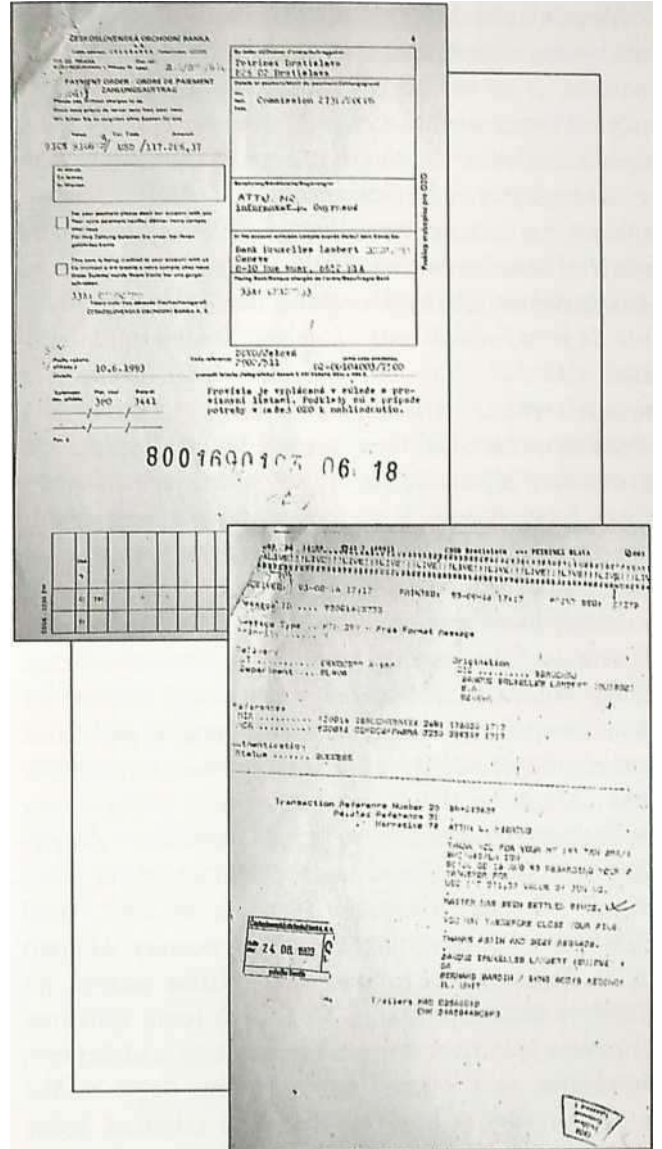
Podvodná provízia na Nesterovo měno: Andrej Babiš je podľa mnohých zainteresovaných okrem špičkového obchodníka a inteligentného človeka aj podvodník. Tuto skutočnosť má dokumentovať jeden z množstva príbehov o istom obchode, ktorý Babiš realizoval ešte ako zamestnanec Petrimexu. Aby sa vyhol podozreniam, provízia z neho bola vyplatená na meno Nesterov, ale číslo bankového účtu patrí Andrejovi Babišovi. Nechal si teda vyplatiť províziu za obchod, pričom podvodné uvádzal v dokumentoch cudzie meno. Nesterov sa o tom nikdy nedozvedel. Išlo o 117 286 USD. Podobných úkonov na Nesterovo meno mal Babiš urobiť desiatky.

PraritU - SCCCC
 "r. Š<I*! *_*
 |w nw
 JFacel¹1111111111 P* pr*osireni *
 / Cimo 05D in.rv6.37 - *rov. 40tepi. t. S7Jb
 T3G: Ihoada ok.riada. T3G. *va la S: Igi M3I
 * H. J. H. v. S*obato - *T* w/W*ne
 05 16 * porada.ozie f3gje Ua*H Cimet. 1C/USJ < as
 |hni, n3 3In I*.
 / ČEt. 4w USD 1.741.7J - pr*E. 4w WO?U z. 1764

Faksimile dokumentov, dokazujúcich vyplatenie provízie A. Babišovi na meno Nesterov. V tomto prípade išlo o 117 286 USD, pričom samotný Nesterov o peniazoch ani len netušil.

Takýchto dokumentov vraj existuje niekoľko.

0 /
[srt]

Mesačný plat 120 tisíc českých konin: Najmocnejší muž českej chémie dnes skromne hovoří, že keď začínal, nevedel, či sa mu podaří chémiu skutočne ovládnuť. „*Za všetkým je obrovská kopa práce, do lona nám nič nespadlo. Mali sine šťastie,*“ tvrdil začiatkom tohto roka v slovenských týždenníkoch Plus 7 DNÍ a Život, pričom vraj začínal s tromi kolegami, stotisíc korunami a štyrmi kancelárkami na Václavskom námestí. V jednej z nich dokonca aj býval. Andrej Babiš odmieta tvrdiť, že je najbohatší muž v Čechách. „*Ja, že som najbohatší v Česku? To sú nezmysly, všetko patrí firme. A tá nepatrí mne...*“ uviedol Babiš, ktorý priznal svoj mesačný príjem 120 tisíc českých konin. Recept teda poznáme: Najjednoduchší spôsob ako sa vyhnúť tvrdiť, že ste bohatý, je všetko napísať na firmy. Vtedy ani novinári nedostanu inú odpoveď na jednoznačne položenú otázku odkiaľ ste na to mali.

Andrej Babiš však nezarába 120 tisíc českých konin. Ešte je tu totiž Švajčiarsko a v ňom Babišove firmy. Podľa švajčiarskych zákonov musí každý, kto má vo Švajčiarsku firmu ako jej majiteľ poberať aj plat. „*Len mesačné nájomné jeho bytu v centre Ženevy je vyššie ako jeho 120 tisícový plat. To sine ešte nerátali štúdium syna vo Švajčiarsku a striedavý pobyt jeho manželky v Ženeve. Taktiež je otázne, koľko ho mesačne stojí jeho dcera, ktorá študuje v Amerike a napokon jeho samotný život,*“ tvrdí človek, ktorý dôverne pozná Babišove pomery. Aj preto by sa české daňové orgány mali bližšie pozrieť na Babišove daňové priznania. Keď vraj k tomu všetkému prirátame jeho život s priateľkou vo svojej pražskej vile, dostávame sa k otázke, koľko vlastne Babiš zarába a aké sú jeho príjmy? Jednoznačnú odpoveď môže poskytnúť iba Andrej Babiš. Podľa spomínaného zdrojů však jeho príjmy môžeme odhadnúť na niekoľko desiatok miliónov mesačne.

Ďalšou otázkou je, že ak Babiš zarába 120 tisíc českých

konin, čo povedzme od roku 1994 predstavuje sumu 11,52 miliónov konin, odkiaľ získal 14,62 miliónov konin na vklad do firmy Agroter s. r. o., ktorá je zároveň majiteľom vily v Prahe Průhoniciach, v ktorej Babiš žije a odkiaľ získal prostriedky na vklady do ďalších firiem, atď.

Tri trvalé pobyty? Nehnutčnosť: Andrej Babiš je občanom Českej republiky, zároveň občanom Slovenskej republiky a vo Švajčiarsku má mať dlhodobé pracovité povolenie s pobytom. V Čechách má registrovaný trvalý pobyt na Sadovej ulici 577 v pražských Průhoniciach a na Slovensku v Bratislave na Pieskovcovej ulici 12. Podľa údajov v obchodnom registri Slovenskej republiky však miesto jeho pobytu figuruje na Dunajskej ulici. Podľa zákonov Slovenskej republiky, ktorej občanom Babiš je, môže mať len jeden trvalý pobyt. Nám však vychádza, že ich má tri.

Jeden z prvých domov A. Babiša na Pieskovcovej ul. 12 v bratislavskej Devínskej Novej Vsi, ktorý bol vlastnoručne postavený v časoch, keď začínal pracovať v bratislavskom Petrimexe.

Počestný Andrej Babiš

a) Za domom na Pieskovcovej ul. 12, si A. Babiš v bratislavskej Devínskej Novej Vsi nechal na lírmu Savena s. r. o. postaviť rozsiahlu vilu

b) , ktorá z nostalgie leží za jeho prvým domom a je vzájomne spojená záhradami. Vedľa vily nechýba bazén, tenisový kurt, rozsiahly trávnatý porast a vo vnútri sú rekondičné a reprezentačné priestory.

Komplex budov na Roháčovej ul. v Prahe, ktoré Babiš vlastní na firmu Agrofert. O jednu z pôvodných budov sa dodnes súdi s bývalými spoločníkmi so Slovenska.

Bratislavské sídlo Agrofertu Slovakia na Palisádach. V minulosti na ňom viselo aj logo Petrimexu, ktoré Andrej Babiš odkúpil

od likvidátora podniku. Dnes ho tam však už nenájdeme. Prečo? Chce ho zrejme zaviesť na inú budovu.

lá údajov v Obchodnom registri SR v tomto dome na Dunajskej ulici.

Roztáhlá vila v pražskej štvrti Průhonice Praha-západ na Sadovej ulici 577, kde Babiš žije so svojou priateľkou.

Vytunelovaný Petriinex: Bývalý tajomník predstavenstva Petrimexu Stanislav Molnár dnes hovorí, že za pád Petrimexu zodpovedá Marián Mojžiš. Dovodil jednoduchou históriou, keď v roku 1995 bol obrat firmy viac ako 35 miliard korún a po nástupe Mariána Mojžiša sa spomínané číslo blížilo k nule, až došlo ku konkurzu Petrimexu. „To o ničom svedčí... Nebudem váni hovoriť, či to pán Mojžiš aj s partiou vytuneloval, lebo na to nemám dôkazy, ale Petriinex je jeho nástupca za riaditeľa v čuďu!“ Suverénne tvrdí Molnár na ktorého vyjadrenia reaguje Marián Mojžiš rezervovane: „Slovenská ekonomika sa v polovici 90. rokov restrukturalizovala a akciové spoločnosti boli privatizované. V rámci tohoto procesu môžem povedať, že Petriinex oslabil jednak zmeny na trhu, ale najmä prechod obchodovania

s niektorými komoditami z Petrimexu na iné, súkromné firmy. Napríklad do Agrofertu. Avšak najväčším oslabením Petrimexu bolo rozhodnutie jedného z akcionárov tejto firmy - Slovaftu, že preberá nákup ropy priamo pod seba. Ak preto niekto ľudia, ako pán Molnár tvrdia, že Petrimex som priviedol do krachu ja, aja som ho aj vytuneloval, potom si asi neuvedomujú skutočnosť, že taká firma ako Petrimex mala vytvorené dokonalé kontrolné mechanizmy všetkými odchádzajúcich platieb. Tieto mechanizmy poctádzali a pretrvávali ešte z čias bývalého režimu a jednoducho neumožňovali podvádzať. Vytunelovať firmu takého rangu, ako bol Petrimex, nebolo možné. Kto to tvrdí, tak klame!" Oponuje Molnárovi Marián Mojžiš. Faktom však je, že Petrimex už nie je. Podobné skončil v Čechách jeho náprotivok - Cema- pol. Marián Mojžiš pod zánik Petrimexu podpisuje niekoľko faktorov. „Prvým je, že časť komodit sa z tohto podniku vytratila. Druhým faktorom je, že v rokoch 1994 až 1996 poklesol obchod s hnojivami a tretím, významným dôvodom bola absencia dotácií poľnohospodárskym družstvám, ktoré nemali peniaze na nákup hnojív. Štvrtým a najpodstatnejším faktorom bol odliv nákupu komodit do Slovaftu či Dusla Šala, ktoré si začali realizovať zahraničný obchod samy,“ uzaviera Mojžiš.

Nástup konkurzu: Dnes na fasáde niekdajšej budovy Petrimexu v Bratislave ťažko nájdeme tabuľku s jeho logom. Tú to značku totiž odkúpil Andrej Babiš v zmysle vlastného vyjadrenia, že keď Petrimex zhasol, tak to bude práve on, kto ho zasa rozsvieti. Jeho nostalgické myšlienky dokresľujú aj kroky. V apríli tohto roka viedol Babiš rokovania o odkúpení centrálnej petrimexáckej budovy v bratislavskom Ružinovce za zhruba 200 miliónov korún.

Logo firmy vždy sprevádza knov-how, a tak je to aj v prípade odkúpenia loga Petrimex Andrejom Babišom. Keď dnes

slovenský, alebo český obchodník, obchodujúci vo svete spomenie, že v minulosti pracoval v Petrimexe, má ihneď veľké plus. Veľkým mínusom je však fakt, že Petrimex je dnes v konkurze. Podľa Petra Lovingera získal Andrej Babiš logo Petrimexu vďaka jeho konkurzu. Medzi jedného z jeho nerozlučných spolupracovníkov patril aj právnik Vojtech Ágner. Ten sa mal Lóvingerovi pochváliť, že Petrimex je jeho dieťa a vyzozprával mu príbeh, ako prostredníctvom štyroch nevyplatených faktúr istej talianskej dopravnej firmy, dostali Petrimex do konkurzu. „V druhej polovici 90. rokov za vedenia Mariána Mojžiša bol na tom Petrimex veľmi zle. Nemenovaná firma nemala vyplatené faktúry, a tak prostredníctvom doktora Agnera podali podniet na konkurz Petrimexu. Išlo o faktúry vystavené na smiešne sumy, 40 až 70 tisíc konin. Ak sa veliteľovi, ktorý podal návrh na konkurz nevyplatila pohľadávka do tridsiatich dní, automaticky sudca uvalil na dlžníka konkurz. Vtedy vyplatil Petrimex načas tri faktúry. Avšak Ágner automaticky vystavil ďalšiu. Přešlo tridsať dní a na tú Mojžiš akosi pozabudol. Práve nevyplatenie tejto faktúry málo za následok, že v ten istý prvý den po splatnosti rozliadol sudca o uvalení konkurzu na Petrimex,“ spomína Peter Lóvinger. Elena Trenčianska, bývalá námestníčka Petrimexu uviedla, že Petrimex by sa nikdy neocitol v konkurze, keby v roku 1995 nedošlo k zmene v jeho vedení. Podľa iného zdroja, „bolo uvalenie konkurzu na Petrimex účelom, ak by sa v ňom totiž zmenilo

vedenie,

opat by sa mohla zopakovať situácia z roku 1995 a niekto by mohol začať vŕtať do prevodu Agrofertu."

Spomínaný právnik JUDr. Vojtech Ágner donedávna veľmi úzko spolupracoval s Andrejom Babišom. Do- konca mal na budov ě slovenskej pobočky Agrofertu na bratislavských Palisádach aj svoju menovku s kancelá- riou. Vojtech Ágner taktiež spolu s Andrejom Babišom figuroval ako konateľ v spoločnosti SAVENA s. r. o, ktorej majetkom je vila v bratislavskej Devínskej Novej Vsi. Spoločnosť SAVENA s. r. o. má jediného majiteľa, švajčiarsku spoločnosť Fertagra S. A, ktorá vložila pri zápise do spoločnosti 60 miliónov korún. Od roku 1997 je štatutárom spoločnosti už len samotný A. Babiš.

JUDr. Vojtech Ágner je podľa dostupných informácií členom predstavenstva, prípadne členom Dozornej rady v dvadsiatich slovenských spoločnostiach. kle napríklad o spoločnosti zaoberajúce sa predajom vojenskej techniky.

Známostou je napríklad spoločnosť ARMEMX. v ktorej predsta-

Bratislavský Istrochem, ktorý Andrej Babiš získal od slovenského Fondu národného majetku za zhruba 200 miliónov korún na základe pochybného výberového konania.

venstve je Ágner spoločne s JUDr. Viliamom Ciklaminim, bývalým námestníkom federálneho ministretstva vnútra FMV. Z funkcie musel odísť po tom, ako vyšla najavo jeho spolupráca so Štátnou bezpečnosťou. V dozornej rade spoločnosti je mimo iných aj Ing. Viťazoslav Moric, Csc. (bývalý predseda SNS, dnes člen Právej SNS). Táto spoločnosť bola podozrivá z neoprávneného vývozu sem- texu a iného zbrojného materiálu do problémových afrických krajín. JUDr. Vojtech Ágner taktiež figuruje v spoločnosti Interinfoprint, s. r. o., kde je jeho spoločníkom občianka Ruskej federácie Olga Gurejeva, ktorá je okrem iného aj členkou štatutárneho orgánu akciovej spoločnosti Euromag. V predstavenstve je okrem ďalších občanov Ruskej federácie aj Ing. Jozef Čimbora, ktorý bol členom predstavenstva desiatich spoločnosti. Napríklad: Chémia Bratislava, Petrimex, a. s. Bratislava. Na tej istej bratislavskej adrese, kde má sídlo spoločnosť Interinfoprint, s. r. o. (Cukrová 14), má sídlo aj spoločnosť Andreja Babiša Gven, s. r. o. Táto firma je podľa českej tajnej služby BIS napojená na občanov Ruskej federácie.

Deblokácie ruského (liliiu: Na Slovensku, ale aj v Čechách je toto slovo vnímané ako veľmi ošemetná záležitosť. A je to aj pravda. Noví manažéri Babišovho typu získali v českej ekonomike vplyv za vlády sociálnych demokra- tov. Patrí k nim aj Babišov dlhoročný spolupracovník z Petrimexu (v predstavenstve firmy pracoval od roku 1969 až do roku 1993) Jozef Čimbora, ktorý dnes riadi firmu Falcon Capital. Bez verejnej súťaže získal vlní Falcon od českej vlády za dvadsať miliárd korún právo vymáhať stomiliardový ruský dlh. Transakcia vyvolala

obrovské podozrenie: Rusko z dlhu uhradilo cez päť- desiat miliárd - tridsať miliardový rozdiel na ceste z Moskvy do Prahy zmizol. Okrem úzkých vzťahov s niekdajšou Zemanovou vládou sa Falcon Capital podobal Babišovmu Agrofertu ešte v jednom - aj on patrí spoločnosti sídliacej v jednej kancelárii na okraji zabudnutého švajčiarskeho mestečka. Babiš s Čimborom dnes spoločne nepodnikajú a dokonca popierajú aj kontakty z Petrimexu.

V prípade Babišovho vplyvu a prepojenia na slovenských politikov som zaregistroval meno premiéra Mikuláša Dzurindu. Právě ono sa najviac skloňovalo v súvislosti s predvolebnou kampanou na Slovensku, ako aj s privatizáciou bratislavského Istrochemu, či výberom privatizačných poradcov. Volebný manažér predsedu strany Smer Roberta Fica Fedor Flašík mi na jednom z našich stretnutí povedal, že pri výbere poradců na privatizáciu Slovenských telekomunikácií to mal byť práve Babiš, ktorý „dohodil“ renomovaných odborníkov. Okrem toho si Dzurindova SDKÚ neobjednala realizáciu volebnej kampaně u českej mediálnej agentúry GERONIMO len tak náhodou, pretože podľa Flašíkových informácií je aj táto spoločnosť personálne prepojená s Babišom. V rámci vzťahov chemického magnáta so slovenskými politikmi nemožno obísť Stranu demokratickej ľavice (SDL,) a jej ľudí na Fonde národného majetku a vo vláde. Táto história sa začala písať ešte v časoch Rakického. Nie náhodou sa na poslednú chvíľu - len mesiac pred parlamentnými voľbami, rozhodol slovenský premiér Dzurinda (SDKÚ) spolu s ministrom financií Františkom Hajnovičom (SDL) deblokovať ruský dlh voči Slovensku nie platbami v tovaroch, ale peniazmi. Slovenská vláda koncom augusta tohto roka ešte na poslednú chvíľu pred svojim odchodom rozhodla, že deblokáciu bude realizovať spoločnosť Falcon Capital, kle presne o tú istú spoločnosť českého Slováka a bývalého petrimexáka Jozefa Čimboru, ktorá

deblokovala ruský dlh voči Českej republike.

Synonymom deblokácií ruského dlhu sa na Slovensku stal Ján Čarnogurský, ktorý sa nechal dokonca odfotiť pred kopou deblokovaného uhlia. V slovenskej verejnosti je dodnes známa kauza, keď sa v jedno pekné minuloročné popoludnie stretli predseda Kresťansko-demokratického hnutia (KDH) Ján Čarnogurský s predsedom SDL, Jozelbm Migašom a bývalým šéfom Devín Banky (tá rmla na starosti deblokáciu ruského dlhu) v jednej z bratislavských cukrární. Ťažko sa im vysvetľovalo, aký zákusok bol predmetom ich rokovania. Pritom nevyvrátili informácie, že poza chrbát Mikuláša Dzurindu riešili obchody. Devín Banka počas celého pôsobenia súčasného vládneho kabinetu čelila ostrej kritike médií za netransparentné deblokovanie a za zlé finančné hospodárenie s prostriedkami slovenských daňových poplatníkov. Výsledkom tejto činnosti bol napokon jej minuloročný pád.

Minister spravodlivosti Ján Čarnogurský sa k nedávnomu rozhodnutiu Dzurindu deblokovať cash ostro postavil. Partia, ktorá sa deblokáciami bude zaoberať, na zákusky totiž nechodí...

A deblokácie spomeňmc na záver ešte raz. O tom, že ide o výnosný biznis svedčí aj ďalšia akcia, keď minister financií v Mečiarovej vláde Sergej Kozlík, pověřil

v roku 1996 Petrimex vymáhaním tristo miliónov slovenských korun, ktoré dlhoval Slovensku Egypt. Petrimex predal pohľadávku za 150 miliónov korun firmě Broadfield Finance, registrovanej na Panenských ostrovoch. Zmluva s vládou neoprávňovala prítom pohľadávku komukolvek predať. Petrimex skrachoval a dodnes sa nepodařilo zistiť, kde peniaze od Broadfield Finance skončili.

Záver

Andrej Babiš je výnimočnou postavou slovensko- českého podnikania v zahraničnom obchode. Vychádzajú zo základnej premisy, že nikomu netreba nič závidieť. avšak na vyvolávajúce otázky treba poskytnúť odpovede, možno skonštatovať, že osoba Andreja Babiša je zahalená rúskom veľkých dohadov. Z nich podstatná časť by sa vyriešila keby viceprezident švajčiarskej spoločnosti O. F. I. Roland Schaer (ktorého Andrej Babiš vraj nepozná) rozbalil obálku, uloženú vo svojom trezore, ktorú má vydať dcére Andreja Babiša Adrianě v prípade, že by sa Babišovi niečo stalo. Okrem iného by sme tam našli aj popis a prepojenia firiem na firmy, ktoré sú Babišovým vlastníctvom. Okrem celého pavúka je obsahom obálky aj množstvo čísiel zahraničných kont s popiskou, na ktorých má Babiš uložené svoje „úspory.“

Ako bude vyzerat' česká chémia o rok, je skôr otázkou pre vešticu, avšak už dnes (september 2002) vieme povedať, že privatizácia Unipetrolu zaznamenala koncom augusta tohto roku absolutny obrat, keď Andrej Babiš oznámil, že Unipetrol na základe stanovených podmienok od štátu nekupí. Ochotný je zaň zaplatiť až vtedy, keď sa zmenia zmluvné podmienky predaja. Zároveň oznámil, že požiadala FNM ČR o stanovenie nových kritérií, podľa ktorých by sa napríklad privatizácie nemuselo zúčastniť konzorcium firiem (10C - Shell, Agip a Conoco), ale spoločnosti v inom ekonomickom usporiadaní.

Doslov

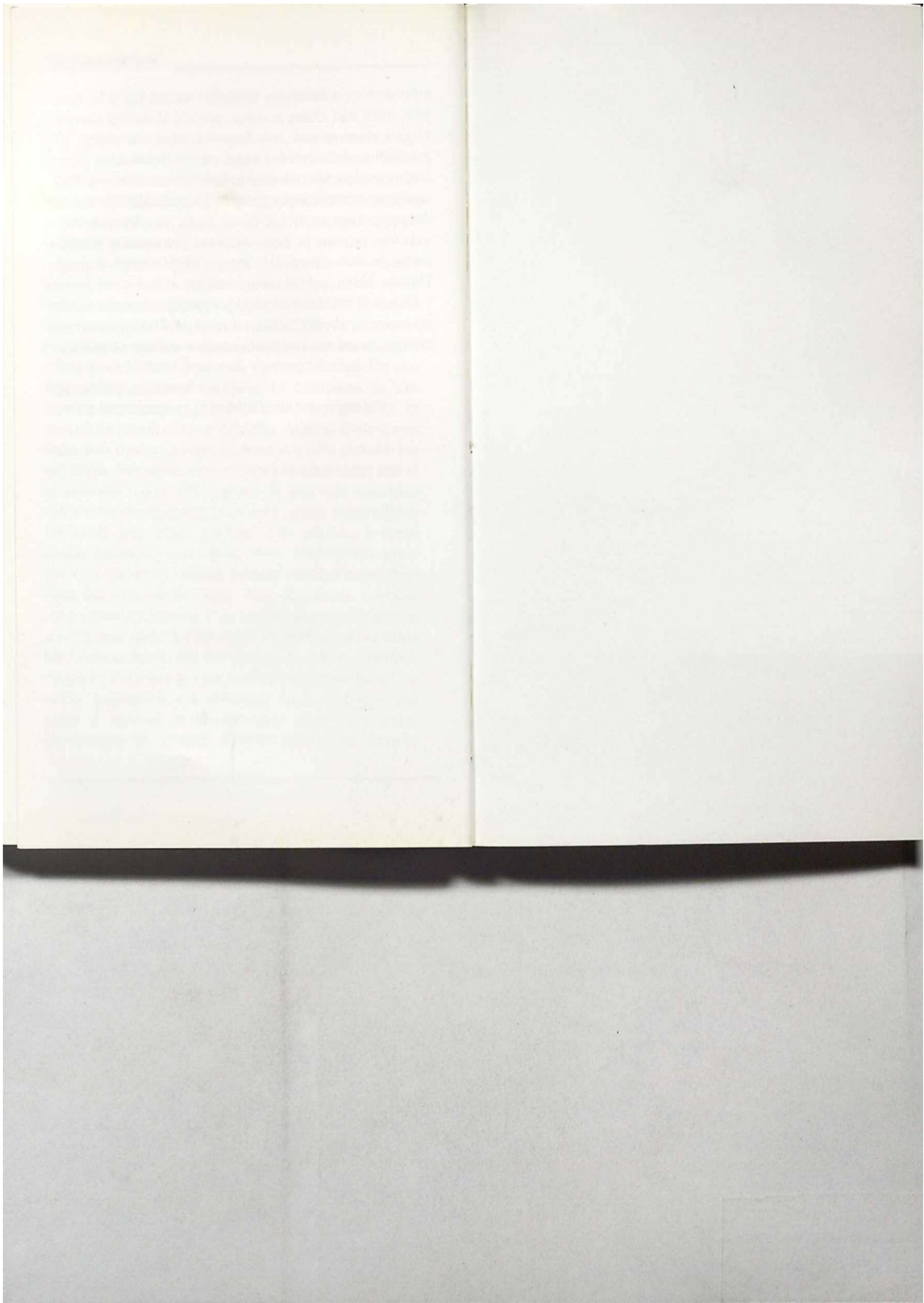
Dlho som rozmýšľal nad tým, ako by mala znieť prvá doslovu, po takých šokujúcich informáciách, aké nám pripravil Dušan Válko. Prišiel som len na to, že akýkoľvek dovetok je zbytočný. Všetko múdre, čo mi napadlo, sa zrazu zdálo byť stupidným, všetko odborné sa zdálo byť laickým.

Keď ma Dušan Válko oslovil, či by som nebol ochotný napísať tento doslov, zaliala ma vlna akéhosi sebaobdivu. Tak človeče, ešte nepatíš do starého železa. Tento neoprávnený sebaobdiv trval len do chvíle, kým som sa nezačítal do riadkov o Andrejovi Babišovi. Istý čas snie s Dušanom Valkom pracovali v jednej televízii. On ako známy investigatívny spravodajský žurnalista, ja ako jeden z investigatívnych publicistov. Dá sa povedať, že sme nikdy neboli dôvernými priateľmi. Aj ja, aj Dušan, sme ľudia dosť opatrní a nepripúšťame si k sebe nikoho len tak ľahko. Navzájom sme sa respektovali a občas sme si aj pomohli radou. (Táto práca sa sice robí výhradne sólovo, ale človek potrebuje široký okruh odborníkov). Už vtedy sme obaja pochopili, že patíme k tomu druhu šialených novinárov, ktorí vyhľadávajú problémy. A vzájomný rešpekt pomaly rástol. Po prečítaní rukopisu tejto knihy som však Dušanovi povedal: „*Mám pocit, že tentoraz Ti to ten tak nepřejde. Priprav sa na dlhý súd, alebo krátky odpis*“. Viem o čom hovorím. Sám som sa musel istý čas pred mafiánskymi praktikami ukrývať. Dušan je však tvrdohlavý a povedal mi, že všetky informácie má dokonale overené. Držím mu palce a zároveň si uvedomujem zvrátenosť doby. Novinári sa podaří odhalit' niečo, čo hraničí s ľudskosťou a namiesto toho, aby sa bál ten o ktorom píše, musí mať obavy novinár, pretože si dovolil načrieť hlboko do svedomia vysokopostaveným. Je dobré, že existujú medzi novinármi aj

šialenci Dušanovho typu. Občas mu aj ten adrenalin ešte závidím. Na druhej strane som spokojný s tým, že Dušanov štýl je veľmi dobrý, pútavý a vôbec, že je lepší, ako by som bol v danom prípade ja. Sebaobdiv ma sice opustil. Hrdosť na to, že práve ja môžem prispieť aspoň takto k práci Dušana Valka, je však neopísateľná.

Ďakujem ti Dušan za všetkých, ktorí si hovoria alebo si hovořili investigatívni novinári. Ďakujem ti za čitateľa, ktorý má raz opäť možnosť dočítať sa pravdu.

Viliam Štrclinger, publicista (Bývalý redaktor TV Markíza a moderátor STV)

Dušan Váiko

Narodil sa 9. júna 1974 v Banskej Bystrici. Začiatkom roka 1993 sa zamestrial v denníku SMĚNA v ktorom pracoval až do jeho zániku 21. v roku 1995. Popísal štúdiu na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského ktoré ukončil v roku 1998, pracoval v denníku Nový Čas a v Rádiu TWIST. Mesiac po začiatku vysielania novej súkromnej televíznej spoločnosti Markíza dostal ponuku na prácu v spravodajstve v ktorom pracoval až do roku 1998. Pred parlamentnými voľbami v tom istom roku sa v kauze Markíza postavil na stranu jej spoluzakladateľky Sylvie Volzovej a Gamatexu. Od roku 1998 pracoval v denníku Trhák, súkromnej televízii VTV a spolupracoval s viacerými týždenníkmi a mesačníkmi ako Moment, Imenzie, EURO Fórum. V súčasnosti pracuje pre týždenník International ExPRESS a venuje sa mediálnemu poradenstvu.

Je autorom viacerých článkov, politických analýz, komentárov, troch televíznych dokumentov (Kauza Markíza 1998, Ukrajinská mafia 1999, Hotely mládeže Slovakia 1999). Ako investigatívny redaktor rozobral viacero káuz (Kauza Drukos, Kauza Vesec Prievidza, Kauza Černák a spol.) V súčasnosti pripravuje ďalšiu knihu.